

TÜRKİYE'DE ORMAN SUÇLARI, NEVİLERİ, SEBEPLERİ VE ÖNLENMESİ ÇARELERİ ÜZERİNDE ARAŞTIRMALAR*

Yazan :

Dr. Metin ÖZDÖNMEZ

(İ. Ü. Orman Fakültesi Ormancılık Politikası ve Amenajman Kürsüsü Çalışmalarından)

G İ R İ Ş

İnsan - Orman münasebetlerinin doğuşu insan ile yaşıttır. Bilindiği üzere, toplumun ilk devirlerinden itibaren ormanlar, insanların çeşitli ihtiyaçlarını gidermede büyük bir rol oynamıştır. Bugün de, ormanlar, bir memleketin ekonomik, sosyal ve kültürel hayatında geniş ölçüde bir öneme sahip bulunmaktadır.

Bu itibarla, ormanların korunmasında ve dolayısıyla ormanlara zarar veren her türlü fiil ve hareketlerin önlenmesinde zaruret vardır. Kaldı ki, Türkiye gibi coğrafi mevkii itibarile ormanca fakir olan enlem ve boylam derecelerine rastlayan memleketlerde, bu zaruret kendisini çok daha büyük önemle duyurmaktadır.

Bu sebeplerdir ki, şimdiye kadar yerli ve yabancı birçok müellifler, Türkiye'de ormanların korunması ve dolayısıyla ormanlara zarar veren çeşitli tahrip faktörleri ile bunların sebepleri, neticeleri ve önlenmesi için alınması gerekli tedbirler üzerinde araştırma ve yayınlar yapmışlardır (3, 5, 12, 18, 25, 30, 31, 32, 37).

Ancak, bugüne kadar yapılmış olan bu araştırma ve yayınlarda, Türkiye'de işlenen çeşitli orman suçlarının ve bu suçlarla ilgili cezala-

*) Bu yazı, İ. Ü. Orman Fakültesi Ormancılık Politikası ve Amenajman Kürsüsünde aynı isim altında hazırlanmış olan doktora çalışmasının özetidir.

ın, tarih boyunca uğradığı değişiklikler, niteliği ve sistematik bir tasnifi yapılmak suretile neveleri etraflıca ve toplu bir şekilde incelenmiş değildir.

Ayrıca, Türkiye'deki orman suçlarının sebepleri, coğrafi yayılışı ve meydana getirdiği zararlar ile yine, bu suçların, yurdumuzda işlenen diğer suçlarla ve bazı komşu memleketlerdeki orman suçları ile mukayesesi, bunları önleyici ve cezaların takip ve icrasını hızlandıracı tedbirler hakkında da toplu ve detaylı bilgiler verilmemiştir.

İşte Türkiye'de orman suçları, neveleri, sebepleri ve önlenmesi çareleri üzerindeki bu araştırma, yukarıda açıklanan hususların ortaya konulması yönünden, bir çalışma konusu halinde ele alınmış ve incelenmiştir.

Ancak, dergideki yer darlığı sebebiyle, araştırmanın genel bölümünü teşkil eden "suç ve cezanın niteliği" bahsinin özeti ve özel bölümün birinci kısmını teşkil eden "orman suç ve cezalarının tarihçesi" ile aynı bölümün üçüncü kısmını teşkil eden "orman suç ve cezalarının takibinde tatbik edilen usuller" bahislerinin özeti buraya konulmamıştır.

Ö Z E L B Ö L Ü M

TÜRKİYE'DE ORMAN SUÇ VE CEZALARININ NİTELİĞİ, NEVİLERİ, BÜGÜNKÜ DURUMU VE İLGİLİ TEDBİR VE TEKLİFLER

Birinci Kısım

TÜRKİYE'DE ORMAN SUÇ VE CEZALARININ NİTELİĞİ VE NEVİLERİ

I. TÜRKİYE'DE ORMAN SUÇ VE CEZALARININ NİTELİĞİ

Memleketimizde, orman suç ve cezalarına ait ilk ve esaslı hükümleri 1870 tarihli Orman Nizamnamesinde görmekteyiz. Bu nizamnamedeki orman suçlarına ait hükümler gözden geçirilirse, bunların daha çok, ormanlara ait şahsi hakları koruyan hükümler olduğu anlaşılır. Kaldı ki, eski ceza mahkemeleri usulü kanununun 166 ve 174 üncü maddelerine göre de, orman suçları şahsi dava yolu ile takibi gereken suçlar niteliğinde görülmekte idi (33, S. 53).

Ancak, mevzuattaki yenilikler ve özellikle ormancılık politikasındaki değişiklikler sonucunda, ormanlar ister devletin olsun, ister diğer müesseselerin veya şahısların olsun, bunların korunması, idare ve işle-

tilmesi ve bunlardan yapılacak faydalanmalar bir takım kayıt ve şartlara bağlanmıştır. Bu kayıt ve şartlara aykırı hareketler cezayı gerektiren birer suç olarak kabul edilmiştir.

Böylece bugünkü mevzuat gereğince ormanlar, devletin kamu adına müdahale ettiği varlıklar haline gelmiştir. Bu itibarla, orman suçları da nitelikleri yönünden özel haklardan ziyade kamu haklarını bozan fiiller haline geçmiştir.

Yine, 1870 tarihli ilk Orman Nizamnamesinde yer alan suçlar karşılığında gösterilmiş bulunan para cezalarının, hukuki nitelikleri kesin olarak belirtilmiş değildi. Bu itibarla, orman nizamnamesindeki para cezalarını bir bakıma tazminat nevinden ve diğer bir bakıma da kamu hukuku nevinden para cezaları şeklinde kabul etmek gerekmekte idi.

Halbuki yürürlükteki mevzuat, orman suçları için tayin edilmiş hapis cezaları gibi, para cezalarının da kamu hukuku nevinden para cezaları olduğunu kesin şekilde belirtmiş bulunmaktadır.

II. TÜRKİYE'DE ORMAN SUÇ VE CEZALARININ NEVİLERİ

1 — Orman Suçlarının Nevileri :

Orman suçları, 1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununun ikinci faslının üçüncü kısmında "ormanların muhafazası" başlığı altında gösterilmiş olduğu gibi, bir kısım suçlar da kanunun diğer fasılları içerisinde serpiştirilmiştir. Bununla beraber, ormanlara dair bazı suçlar ile, konusu ağaç ve ağaççıklar olduğu halde, ormandan sayılmadığından orman kanununun hükümlerinin uygulanmadığı yerdeki ağaç ve ağaççıklara ilişkin suçlar, orman kanununda gösterilmemiş olup bunlar ormancılıkla ilgili diğer özel kanunlarda yer almıştır.

Orman suçlarının, orman kanununda ilmi ve sistenli bir şekilde sınıflaması yapılmamış olduğu gibi, şimdiye kadar orman suçlarını etüdü eden müellifler de, bunların ilmi ve sistenli bir şekilde tasnifini yapmamışlardır (1, 11).

Ancak ilk defa İnal, Orman İdare Bilgisi Ders Notlarında ormanların ve orman ürünlerinin korunmasına ait kanuni hükümleri inceleyen, orman kanunu gereğince suç teşkil eden fiillerin sistematik bir tasnifini yapmıştır (16).

Orman suçlarının neveleri, İnal'ın bu tasnifi esas alınmak suretile incelenecektir.

A — Ormanlık Rejimine Tabi Olan Ormanlarda İşlenen Suçlar :

a) *Doğrudan Doğruya Ormanlık Rejimine Tabi Olan Ormanlarda:*

aa) *Umumi Ormanlık Rejimine Tabi Olan Ormanlarda :*

aa-1) *Devlet Ormanlarında :*

6831 sayılı Orman Kanununun ikinci faslında yer alan suçlar, devlet ormanlarına ilişkin suçlar olarak gözükmektedir. Bu suçları da orman mülküne ilişkin suçlar ve orman ürünlerine ilişkin suçlar olarak iki kategoride toplamak mümkündür.

aa-11) *Orman Mülküne İlişkin Suçlar :*

Bu suçlar, aşağıdaki başlıklar altında sırasıyla altı grup halinde tetkik edilecektir.

Devlet Ormanları Hudutları İçinde İzinsiz Olarak Maden Ocağı Açmak :

Kanunun 16 nci maddesi gereğince, devlet ormanlarında maden ocağı açmak, orman için çeşitli zararlar doğuracağı sebebiyle izne bağlanmıştır. Kanunda izin almadan ve izin alınması halinde tanzim olunacak tedbirlere aykırı hareket suç kabul edilmiş ve suçluları hakkında 92 nci maddede ceza tertip edilmiştir.

Devlet Ormanları İçinde Her Çeşit Tesisler Meydana Getirmek, Tarla Açmak ve Yerleşmek:

Ormanların yok edilmesinde geniş ölçüde rol oynayan açmacılığı ve düzensiz orman içi yerleşmeleri önlemek amacı ile, kanun, devlet ormanları içinde her çeşit bina ve ağıl inşası ve hayvanların barınmasına mahsus yerler yapılmasını ve tarla açılmasını, işlenmesini ve orman içinde yerleşilmesini yasak etmiştir (Madde: 17). Bu madde hükmü gereğince, yasak edilen fiil ve hareketleri yapanlar, 93 üncü madde ile cezalandırılmıştır.

Devlet Ormanları İçinde veya Yasak Edilmiş Mesafelerde İzinsiz Olarak Tesisler Kurmak :

Ormanlar içinde kurulacak olan tesislerin ormana yapacakları zararlar gözönünde tutularak, kanunun 18 inci maddesinde, devlet ormanları içinde veya 4 km. ye kadar uzaklıkta olan yerlerde her çeşit fabrika

kurulması, Ziraat Vekâletinin; 1 km. ye kadar olan yerlerde hizar ve şerit ile taş, kireç, kömür, terebantın, katran ve benzeri ocakların kurulması orman idaresinin iznine bağlanmıştır. Bu fiilleri izinsiz yapmak suçlandırılmış olup suçluları 94 üncü madde gereğince cezalandırılmıştır.

Ormanların Sınırlarını Gösteren İşaret ve Levhaları Bozmak :

Kanun koyucu, ormanın korunması ve mülkiyet durumunun tesbiti yönünden, orman sınırlarındaki taksimata ait işaretler ve levhaları kaldırmak, belirsiz hale getirmek ve yerlerini değiştirmek fiillerini suçlandırmış ve 109 uncu maddede suçluları için cezalar tertip etmiştir.

Ormanlarda Hayvan Otlatma Suçları :

Ormanlarda hayvan otlatmak fiilleri, kanunun 19 uncu maddesi ile ikinci faslının IV üncü kısmında “otlak ve mer’a işleri” başlığı altında toplanmıştır.

Kanunda, ormanlarda hayvan otlatma ile ilgili fiil ve hareketler ceza tayini bakımından üç grupta mütalâa edilmiştir.

1 — Ormanlara kasten hayvan sokmak (Madde: 95/1).

2 — Hayvanların başıboş bırakılmak suretile ormana girmesine sebep olmak (Madde: 95/3).

3 — Devlet ormanları içinde bulunan yaylak, kışlak ve otlak yerlerinde hakları olanların gösterilecek tedbirlere riayet etmemesi (Madde: 96).

Orman Yangını Suçları :

Orman yangını suçlarını teşkil eden fiil ve hareketler, orman kanununun beşinci faslının II inci kısmında “orman yangınlarının söndürülmesi” başlığı altında toplanmış bulunmaktadır. Ancak, kanunda kasten ve kasti olmadan orman yakmak suçlarının cezaları gösterilmemiş olup, bu suçları işleyenler, Türk Ceza Kanununun hükümlerine tâbi tutulmuştur.

Orman yangını suçlarını yedi grupta toplamak mümkündür.

1 — Ormanların içinde veya yakınında yangın belirtisi görüp te haber vermemek (Madde: 68, 104/1).

2 — Orman idaresine ait telefon şebekesi ve tesislerine her türlü alet ve malzemeye zarar vermek (Madde: 104/sonuncu fıkrâ).

3 — Orman yangınına söndürmeye gitmekten imtina etmek veya gidip te çalışmamak ve verilen işi yapmamak (Madde: 69, 105).

4 — Telgrafhane ve demiryolu memurlarının, orman yangınlarını haber vermek için çekilecek telgrafları çekmemesi ve mahalline göndermemesi (Madde: 72, 106).

5 — İstasyon memurlarının yangını söndürmek üzere gidecek olanları yolcu veya marşandiz katarı ile yangın yerine götürüp getirmemesi (Madde: 73, 106).

6 — Fevkalâde zamanlarda ormanlara girmenin men'i kararına riayet etmemek (Madde: 74, 107).

7 — Ormanlarda belli edilmiş konak yerlerinden başka yerlerde gecclemek, ateş yakmak ve orman içine sönmemiş sigara atmak (Madde: 76, 110).

aa-112) Orman Ürünlerine İlişkin Suçlar :

aa-1121) Ormanın Asli Ürünlerine İlişkin Suçlar :

6831 sayılı Orman Kanununun 14 üncü maddesinin A ve B bentlerinde yer alan suçlar, ormanın asli ürününü teşkil eden ağaçların hayatîyetini tehlikeye sokan ve onların ölümüne sebep olan fiiller şeklinde görülmektedir. Ayrıca, kanunun 37 inci maddesinin birinci fıkrasında ve üçüncü fıkrasının birinci cümlesinde yazılı olan ürünlere ilişkin suçları da yine, bu guruba sokmak mümkündür.

Adı geçen 14 üncü madde gereğince yasak edilmiş olan fiilleri ceza tatbiki bakımından üç kategoride toplayabiliriz.

1 — Dikili yaş veya kuru ağaçları kesmek :

Bu suç için de ceza tertip edilirken, kesilen ağaçların yaş veya kuru olmaları bakımından bir fark gözetilmiştir. Buna göre, bu suçu iki grupta incelemek mümkündür.

a — Kerestelik vasıfta olan ağaçları kesmek (Madde: 91/1), cümle: 1 ve 2).

b — Kerestelik vasıfta olmayan ağaçları kesmek (Madde: 91/1, cümle: 3).

2 — Yetişmiş veya yetiştirilmiş fidanları kesmek, sökmek, ekim sa-

halarını bozmak, yaş ağaçları boğmak, ağaçlardan yalamuk, pedarra, hartama çıkarmak.

Bu fiiller sonucunda genç fidanlar ve ağaçlar daha başlangıçta ölüme sürükleneceğinden kanun vazı, bu gurupta topladığımız fiillerin işlenmesi halini bir ağırlatıcı sebep kabul etmiş ve verilecek cezaların şiddetlendirilmesi yönüne gitmiştir (Madde: 91/2).

3 — *Yaş ağaçları yaralamak, tepelerini veya dallarını kesmek veya koparmak, dikili yaş veya kuru ağaçları kökünden sökmek, bunlardan kabuk, çıra, katran, sakız çıkarmak, yatık veya Jerrik ağaçları götürmek, kök sökmek.*

Bu gurupta yer alan fiiller hakkında, kanunun 91 inci maddesinin üçüncü fıkrasında ceza tertip edilmiştir.

Her nekadur burada sözü geçen kabuk, çıra, katran ve sakız gibi ürünlerin orman tali ürünlerinden sayılması gerekirse de, kanunda bunlara ilişkin suçlar, ağaçların hayatını tehlikeye sokmaları yüzünden asli ürünlere ilişkin suçlarla birlikte düşünölmüştür.

Yine, yukarıda sözü geçen 37 inci maddenin birinci fıkrasında ve üçüncü fıkrasının birinci cümlesinde yazılı olan ürünlere ilişkin suçları da iki kategoriye ayırabiliriz.

1 — Devlet ormanlarından çıkarılacak kerestelik, direklik ve mahrukattan başka her nevi asli orman ürünlerini izinsiz olarak çıkarmak (Madde: 99).

2 — Orman idaresince kıymetlendirilemeyen artıklar ile ormana zararlı ağaçcıkları ve kökleri izinsiz olarak sökerek orman dışına çıkarmak (Madde: 99).

aa-1122) Orman Tali Ürünlerine İlişkin Suçlar :

Orman Kanununun 14 üncü maddesinin C bendinde yer alan fiiller, orman tali ürünlerine ilişkin suçları teşkil etmektedir. Ayrıca, 37 inci maddenin üçüncü fıkrasının ikinci cümlesinde yazılı olan ürünlere ilişkin suçları da yine, bu gurupta toplamak mümkündür.

Açı geçen her iki madde hükmünde yer alan fiil ve hareketleri dört kategoride inceleyebiliriz.

1 — Palamut, ıhlamur çiçeği, her çeşit orman örtüsü, mazı koza-

lağı, tıbbî ve sınaî bitkiler veya orman tohumlarını izinsiz olarak toplayıp götürmek (Madde: 91/4).

2 — Ocak açarak kum ve çakıl çıkarmak (Madde: 91/4).

3 — Ormanların göl ve derelerinde dinamit atmak ve ağı salmak suretile avlanmak (Madde: 91/4).

4 — Mazı kozalağı, palamut ve tıbbî ve sınaî bitkiler ile meyvaların toplanarak çıkarılması için verilen izinlerde gösterilecek tedbir ve şartlara riayet etmemek (Madde: 99).

aa-1123) Asli ve Tâli Orman Ürünlerine İlişkin Diğer Suçlar :

Bu grupta topladığımız suçlar ise, hem asli orman ürünlerine ve hem de tâli orman ürünlerine ilişkin fiillerdir. Bu suçları yedi kategoride incelemek mümkündür.

1 — Zatî ve müşterek ihtiyaç emvalini satmak, hibe etmek veya bunları orman idaresinden izin almadan başka yerlere imâl edilmek üzere götürmek ve bilerek almak (Madde: 98).

2 — Her çeşit orman mallarını damgasız ve nakliyesiz nakletmek, nakliye tezkeresini değiştirmeden nakliyat yapmak veya ormandan kesilen ağaçlardan yapılacak tomrukları damgasız olarak orman idaresinin istif yerlerine götürmek (Madde: 41-100).

3 — Orman ağacı tohumları ile fidanlarına sertifika almamak, devlete veya her kime ait olursa olsun yeniden orman yetiştirmek üzere işlenen sahalarda tohum veya fidanlara her hangi bir şekilde veya hayvan sokulması veya girmesi suretile zarara sebebiyet vermek (Madde: 67, 103).

4 — Müsaderesi icabeden kaçak orman emvalini bilerek satın almak, taşımak, biçmek, işlemek, kabul etmek, kullanmak veya gizlemek (Madde: 108).

5 — Damgalı ağaçları keserken damgayı dip kütükte bırakmamak ve damgalı ağaçları tesbit edilen hadde nazaran daha yüksekte kesmek (Madde: 97/1).

6 — Damga çekiçlerini taklit etmek veya taklit fiiline iştirak etmeksizin kullanmak (Madde: 97/2).

7 — Ağaçlara vurulan resmî damga ve numaraları bozmak (Madde: 109).

Buraya kadar gözden geçirdiğimiz suçlar, devlet ormanlarında işlenen fiillerdir. Şimdi de, devletten başkasına ait olan hükmi şahsiyeti haiz âmmе müesseseleri ormanları ile hususî ormanlarda işlenen suçlar incelenecektir.

aa-12) Hükmi Şahsiyeti Haiz Âmmе Müesseselerine Ait Ormanlarda İşlenen Suçlar :

Orman kanununun üçüncü faslında, hükmi şahsiyeti haiz âmmе müesseselerine ait ormanlar hakkındaki hükümler yer almıştır.

Kanun, devlet ormanlarında yapılması yasak edilmiş veya izne bağlanmış olan fiil ve hareketler ile ilgili 17, 18, 19, 20, 21, 41 ve 42 ne maddelerdeki hükümlerin, bu nevi ormanlar hakkında da uygulanacağını kabul etmiştir (Madde: 49).

aa-13) Hususî Ormanlarda İşlenen Suçlar :

Orman kanununun dördüncü faslında, hususî ormanlarla ilgili hükümler yer almıştır.

Kanun gereğince, hususî ormanlarda yapılması yasak edilmiş veya izne bağlanmış fiillerle, yapılması emrolunan hareketleri iki grupta toplamak mümkündür.

1 — Hususî ormanların sınırlarını orman sahiplerinin belli etmemesi (Madde: 50, 101).

2 — Hususî orman sahiplerinin amenağan planlarına riayet etmemesi (Madde: 51, 102).

Ayrıca, 56 ne maddesinde, devlet ormanları hakkındaki 14, 15 ve 19 uncu maddeler ile "orman emvalinin bedeli ödenmeden veya karşılığı banka mektubu, Devlet ve Ziraat Bankası tahvilleri ile temin edilmeden" kaydı müstesna 41 ve 42 ne maddeler hükümlerinin de hususî ormanlarda uygulanacağı belirtilmiştir. Ancak, tohum ve fidandan yetiştirilecek hususî orman sahipleri, 14 üncü maddenin A ve B bentlerinde yazılı hükümlerden müstesna kılınmıştır.

aa-2) Hususî Ormanlık Rejimine Tabî Olan Ormanlarda (Muhafaza ormanları ve Milli Parklar) İşlenen Suçlar :

aa-21) Muhafaza Ormanlarında İşlenen Suçlar :

Orman kanununun ikinci faslının V inci kısmında muhafaza ormanlarına ait hükümler yer almıştır.

Kanunun 23 ve 24 üncü maddeleri gereğince ve usulüne uygun bir şekilde muhafaza ormanı olarak ayrılmış ormanlarda, ormanlara ilişkin suçların işlenmesi hali, bu ormanların taşıdıkları büyük önem ve özellik gözönünde tutulmak suretile bir ağırlatıcı sebep kabul edilmiş ve doğrudan doğruya ormancılık rejimine tâbi ormanlar için tesbit edilmiş olan cezanın iki misli arttırılarak uygulanacağı hüküm altına alınmıştır (Madde: III).

aa-22) Milli Parklarda İşlenen Suçlar :

Orman kanununun ikinci faslının VI ncı kısmı ise milli parklara ait hükümleri içine almaktadır.

Kanun vazı, 25 inci madde hükmüne ve usulüne göre milli park olarak ayrılmış ormanlarda, ormanlara ilişkin suçları işleyenlere verilecek cezaların, muhafaza ormanlarında olduğu gibi iki misli arttırılacağını göstermiştir (Madde: III).

bb) Dolayısıyla Ormancılık Rejimine Tâbi Olan Yerlerde İşlenen Suçlar :

Kanunun 3 üncü maddesine göre, orman rejimi içine alınan yerlerde, ormanlara ilişkin suçları işleyenlerin müstehak olacakları, cezanın muhafaza ormanları ve milli parklarda olduğu gibi iki misli olarak hükmolunacağı kabul edilmiştir (Madde: III).

b) Ormancılık Rejimine Tâbi Olmayan Yerlerde İşlenen Suçlar :

Orman kanununun I inci maddesinin A, B, C, Ç, D, E, F, G, H ve J fıkralarında, üzeri ağaç ve ağaççıklarla kaplı olmalarına rağmen bazı yerler ormandan sayılmamış olup orman rejimi dışında bırakılmıştır.

Bununla beraber, orman rejimi dışında bırakılan yerlerdeki ağaç ve ağaççıkların da tahrip edilmesini önlemek bakımından, kanunun 116 ncı maddesi yukarıda sayılan fıkralar şümulüne giren bazı sahalarm, sahipleri tarafından faydalanmasını bir esasa bağlamıştır.

Ancak, kanunun I inci maddesinin G fıkrasındaki ağaç ve ağaççıklardan kesim yapacakların, kesecekleri ağaçları bölge şefine damgalatmalarını şart koşulmuş olup buna aykırı hareket suç sayılmış ve suçluları 109 uncu madde ile cezalandırılmıştır.

2 -- Orman Suçları İle İlgili Cezalar :

Orman suçları ile ilgili cezalar, kısmen 6831 sayılı orman kanununda, kısmen de diğer kanunlarda yer almıştır.

Orman kanunundaki cezalar, genel bölümde *Tanır* (8. S. 583)'in yapmış olduğu ceza tasnifi esas olmak suretile dört grupta toplanmıştır.

a) Cisme Karşı (Bedeni) Cezalar :

Ölüm ve dayak gibi cisme karşı olan cezalar, orman kanununda yer almamıştır.

b) Hürriyeti Bağlayıcı Cezalar :

Orman kanununda, hürriyeti bağlayıcı cezalardan ağır hapis ve sürgün cezası yer almamış olup sadece, hafif hapis ve hafif para cezası gösterilmiştir.

c) Bazı Haklardan Mahrumiyeti Gerektiren Cezalar :

Bu nevi cezalar da orman kanununda yer almamıştır.

d) Mala Taallük Eden Cezalar :

Bu cezalar, para cezası ve müsadereden ibaret olup para cezası da ağır ve hafif para cezası olarak ikiye ayrılmaktadır. Bu nevi cezalar orman kanununda çeşitli suçlar için değişik miktarlarda tayin edilmiştir.

İkinci Kısım

TÜRKİYE'DE ORMAN SUÇ VE CEZALARININ BUGÜNKÜ DURUMU

I. ORMAN SUÇLARINI MEYDANA GETİREN SEBEPLER

Orman suçlarını meydana getiren sebepler, yedi grupta toplanmaktadır.

1 — Ekonomik Sebepler :

1955 nüfus sayımına göre, Türkiye'nin nüfusu 24 064 763 olup bunun 17 137 420 si sayısı 34 787 olan köylerde oturmaktadır.

Bu köylerden 20 333 ü, 9 091 672 nüfusu ile orman içi ve civarında

bulunmaktadır (27, S. 93). Genel nüfusumuzun 1/3 ünü teşkil eden orman içi ve civarı köylerde oturan halk kitlesi geçimini ve ekonomik varlığını, pirimitif bir şekilde hayvancılığa, çoğu büyük bir çoğunlukla verimsiz olan topraklar üzerinde ziraate ve ormancılığa bağlamıştır.

Ancak, yüzyıllar boyunca aşırı otlatma yüzünden bozuk bir durum arzeden çayır ve mer'aların hayvanlarımızı beslemekten uzaktır. Bu itibarla, orman içi ve kenarı köylerden % 45 i hayvanlarını ormana sokmak suretile otlatmak zorundadır (26, S. 55).

Diğer taraftan, bu köylerin arazisi de verimli olmayıp dik yamaçlarda ormandan açılmış sığ topraklardır. Bu sebeple, geçimini ziraate bağlamış olan vatandaşlar da buralarda ziraate elverişli ve yeteri kadar toprağa sahip olmadıklarından, orman topraklarından faydalanmaktadırlar.

Yine, bugünkü orman varlığımız da orman içi ve kenarı köylerde nüfusa iş verebilecek genişlik ve kapasitede değildir.

Görülüyor ki, orman içi ve civarı köylerde yaşayan vatandaşlar geçimlerini temin etmede güçlüklerle karşılaşmakta ve içinde buldukları geçim sıkıntısını gidermede tabiatı kullanmak ve topraktan faydalanmak yollarını aramaktadır. Bu durumun tabii bir neticesi olarak da en kolay ve en az emek sarfı ile ormanı kötüye kullanmaktadır.

2 - Sosyal Sebepler :

Türkiye'de nüfusun büyük bir çoğunluğu, bir biri ile bağlantısı az, kapalı idari üniteler halindeki ve kuruluşları itibarile dağınık yerlerden müteşekkil köylerde yaşamaktadır. Bu köyler, belli başlı şehir ve hattâ kasabalarımızdan bile uzak olup, çeşitli sosyal hizmetleri köylere kadar ulaştırmak mümkün olamamaktadır. Köylerde yaşayan vatandaşlar, yılm büyük bir kısmını işsiz geçirmekte olup ormandan ağaç kesmek veya açma ile arazi kazanmak suretile ormanlarda çeşitli suçları işlemektedirler.

3 — Kültürel Sebepler :

Memleketimiz nüfusunun yarısından fazlası okuma yazma bilmemektedir. Gerekli kültür ve bilgiye sahip olmayan halk, ormanın çeşitli faydalarını anlayamamaktadır. Bu durum ise, orman suçlarının işlenmesine mâil olmaktadır.

Ayrıca, halkımızın yeteri kadar ağaç ve orman sevgisine sahip olmaması da ormanlara vaki müdahalelerin artmasına sebep teşkil etmektedir (17, S. 15).

4 --- *Hukuki Schepler* :

Bunları iki grupta incelemek uygun görülmüştür.

A — Orman Mülkiyet Rejimindeki Düzensizlikler :

Ormanların korunması ve dolayısıyla orman suçlarının önlenmesi yönünden, 1937 yılından sonra çıkarılan kanunlarda devlet mülkiyeti düşüncesi hâkim olmuştur.

Ancak, memleketimizde genel olarak mülkiyet müessesesinin sağlam temeller üzerine kurulmuş olmaması ve birçok vatandaşların, eskiden beri işgal ve tasarrufunda bulunan ormanlık ve ormandan açılmış sahalar üzerindeki mülkiyet iddialarını hukuka uygun vesikalarla ispat edememiş olmaları, orman idaresi ile vatandaşlar arasında sürekli mülkiyet anlaşmazlıklarına yol açmıştır (16).

Bugün bile, bu nevi ihtilâflar devam etmekte ve orman suçlarının sebeplerinden birini teşkil etmektedir.

B — Orman Kanunundaki Aksaklıklar :

Bu aksaklıkları da üç grupta toplayabiliriz.

a) *Orman Kanunlarının Sık Sık Değişirilmesi* :

Orman kanunlarının en fazla göze çarpan özelliklerinden birisi, bunların sık sık değişmesi olarak gözükmektedir.

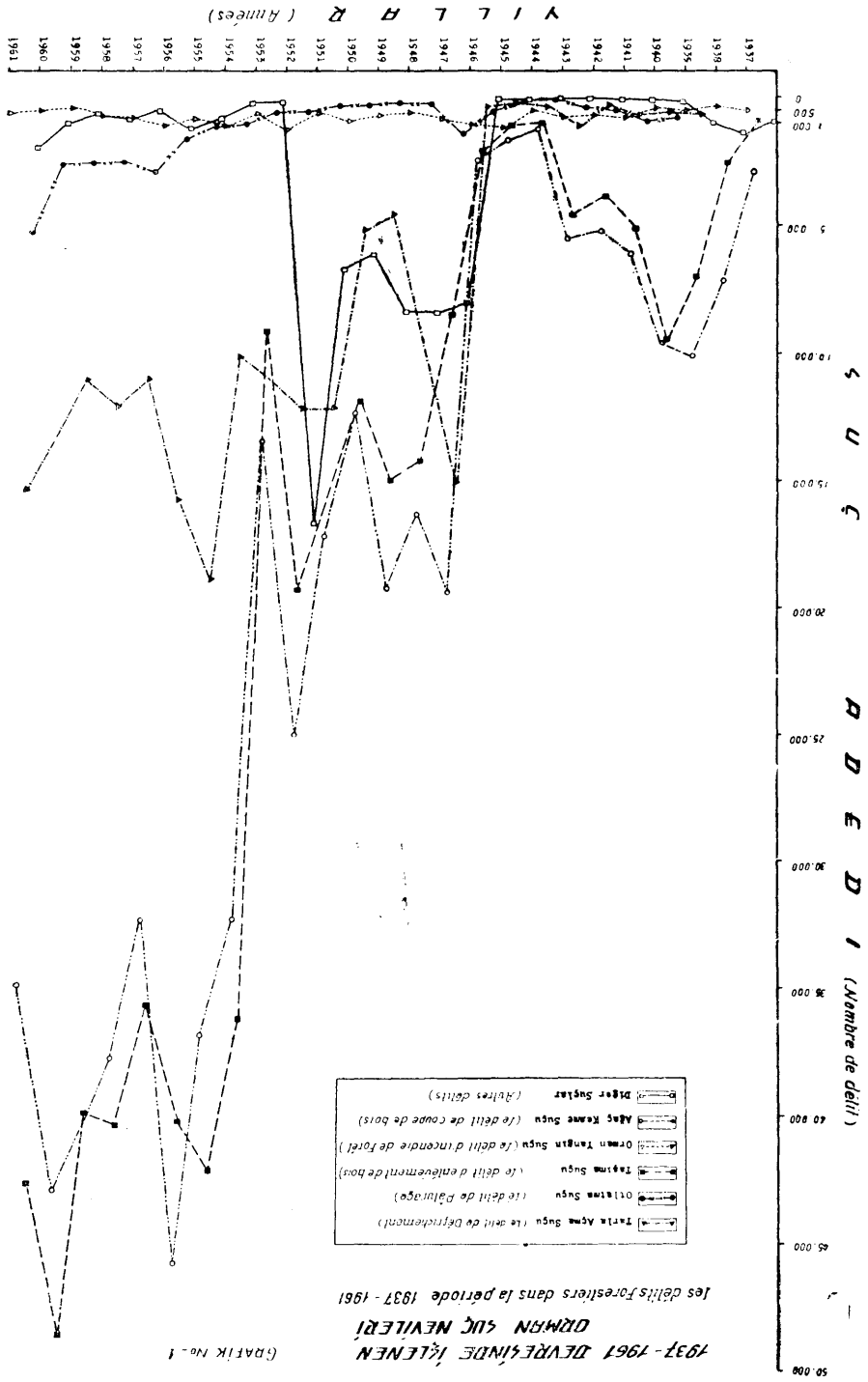
İlkmen, kanunların sık sık değiştirilmesi ve bunlara yenilerinin eklenmesinin gerek kanunu uygulayan idareyi ve gerekse idare olunanları güç bir duruma soktuğunu belirtmektedir (13).

Aynı zamanda bu değişiklikler, halk üzerinde fena bir tesir yapmakta ve her yeni bir kanunun daha ağır hükümler getireceğini sanan halk hemen ormanlara saldırmaktadır.

Nitekim, 1937 yılından bu yana çıkarılmış olan orman kanunlarının çıkışına rastlayan tarihlerde, suçlarda bir çoğalma olduğunu (Grafik No: 1) de görmekteyiz.

(Rafik No. 1)

1937-1961 DEVRİNDE İZLENEN
ORMAN SUĞ MEVLERİ
İles dells Forestiers dans la période 1937 - 1961

b) Politik Mülâhazalar :

Siyasî konjüktüre bağlı olarak orman suçlarında bir artma olduğu söylenebilir. Gerçekten, bugüne kadar çıkartılmış olan orman kanunlarının yürürlüğe girdiği tarihler gözden geçirilirse, genel olarak bunların seçim yıllarına rastladığı görülür.

Ayrıca, politik düşüncelerle çıkartılmış olan orman suçları ile ilgili af kanunları da orman suçlarının artmasında büyük bir rol oynamıştır. Gerçekten 1950 - 1960 periyodunda sırasıyla, 1950, 1954, 1956 ve 1958 yıllarında dört af kanunu yürürlüğe girmiş olup bu yıllarda orman suçlarında bir artış görmek mümkündür (Grafik No: 1).

c) Müeyyidelerin Kıfayetsiz Oluşu ve Tam Olarak Uygulanamaması :

Orman kanunundaki suçların karşılığında gösterilmiş bulunan cezalar çok hafiftir.

Ancak, müeyyidelerin en ağır olan cezai müeyyidelerin arttırılmasında diğer önleyici tedbirlerin ihmal edilmemesi gerekir. Diğer önleyici tedbirler alınmadan cezai müeyyidelerin ihdasının, hakimleri kanunları uygulamaktan sakınmaya yönelttiği belirtilmektedir (35. S. 18).

Gerçekten, halen ormanların sınırlarının belli edilmemiş olması, köylü orman münasebetlerinin düzenlenmemiş olması ve köylünün içinde bulunduğu ekonomik şartların uygun olmaması gibi sebeplerle orman kanunu gereğince suç teşkil eden bazı fiilleri cezalandırmak mümkün olmamaktadır.

5 — Teknik Sebepler :

Orman sahalarının haritasının yapılmamış olması ve sınırlarının kesin olarak belli edilmemiş olması, çeşitli mülkiyet anlaşmazlıklarının doğmasına sebep olduğu gibi, ormanlarla ilgili olan şahısların ormanlara vaki usulsüz müdahaleleri için açık bir kapı ödeve görmektedir. Bu ise, şahısların, ormanlarda çeşitli suçları işlemelerini teşvik ve tahrik edici bir rol oynamaktadır.

6 — İdari Sebepler :

Bunları da iki kategoride inceleyebiliriz.

A — Köylü İhtiyaçlarının Karşılanması Meselesi :

Birçok yerlerde müşahede edildiği gibi, orman idaresi ormanların

tahammüle müsait olmaması sebebiyle köylü ihtiyaçlarının, tahammüle müsait olan daha uzaktaki bir ormandan vermek istemektedir. Köylü ise, ormanın uzaklığı ve nakliye zorluğu yönünden ihtiyacını en yakın ormandan talep etmektedir. Pek tabiidir ki, bu isteği yerine getirmek çok zaman mümkün olmadığından, bu durum, köylünün ihtiyacında kullanacağı yapacak ve yakacak odunu kaçakçılık yolu ile elde etmesine sebep olmaktadır.

B — Orman Koruma Teşkilâtının Kifayet iz Oluşu :

Türkiye'de orman koruma teşkilâtının kadrosunda bulunan işletme müdürü, bölge şefi ve orman muhafaza memuru sayıları çok noksan olup bunların korumak ve kontrol etmek zorunda kaldıkları sahalar da çok fazla genişliğe sahip bulunmaktadır.

Ayrıca, orman suçlarının takibinde büyük rolü olan muhafaza memurları, kalite ve kültür yönünden de istenilen seviyede değildir. Bu itibarla tuttukları suç zabıtnameleri çok defa eksik olmakta ve idareyi müşkül durumda bırakmaktadır.

Diğer taraftan, muhafaza memurlarının tabi oldukları statü icabı kendilerine, mahkemeye gidip gelmeleri için bircirah verilmemektedir. Aldıkları maaş da çok az olduğundan geçim sıkıntısı içindedirler. Üstelik, istikballerinin emniyet altına alınmış olmaması mesleklerine olan bağlılıklarını da zayıflatmaktadır. Bu ise, suçların takibinde çeşitli mahzurular doğurmaktadır.

7 — Psikolojik Sebepler :

Bazı tarihi geleneğin, fertleri orman kanununu ihlâl etmeye sevkettiği söylenebilir.

Gerçekten, Osmanlı İmparatorluğu'nun ilk devirlerinde, ormanlar hiçbir kayıt ve şarta bağlı olmaksızın herkesin faydalanmasına açık tutulmuştur. Üstelik arazi kanunu ve mecellenin hükümlerile cibali mübahadan sayılan dağlardan ve balkanlardan herkesin dilediği şekilde ağaç kesebileceği kabul edilmiş olmakla bu husus kanun yolu ile de tanınmıştır.

Sonraları, çıkarılan kanun ve tüzüklerle eskiden beri yapılan gelen serbest faydalanmalar bir düzene bağlanmak istenmişse de, halk arasında yerleşen görenek ve alışkanlıkların ortadan kaldırılması mümkün olmamıştır. Bugün bile, cibali mübaha zihniyetinin izlerine rastlanmakta olduğu belirtilmektedir (16).

II. ORMAN SUÇLARININ COĞRAFİ DAĞILIŞI

Çeşitli sebeplerden meydana gelen orman suçlarının, Türkiye'nin daha çok hangi mntakalarında işlendiklerini belirtebilmek ve bu bölgelerin tabii, ekonomik ve sosyal durumları ile çeşitli orman suçları arasındaki münasebetleri araştırmak ve böylece, Türkiye'nin ormancılık politikası yönünden problemlerin hangi mntakalarda toplandığını tesbit edebilmek için, orman suçlarının coğrafi yayılışını ortaya koymak uygun ve faydalı olacaktır.

Ağaç kesme ve taşıma suçları, daha çok odunun kıymetlendirme ve transport imkânlarının mevcut bulunduğu büyük istihlak merkezlerine yakın olan İstanbul, Ankara, Eskişehir, Adapazarı, Bolu, Kastamonu ve Amasya Başmüdürlüklerine bağlı işletmeler ile nüfus başına isabet eden orman nispetinin az olduğu Trabzon ve Erzurum Başmüdürlüklerine bağlı işletmelerde büyük bir yekûn tutmaktadır (Harita No: 1 ve 2).

Hayvan otlatma suçlarına ise bilhassa, ekonomik bakımdan hayvancılığın geniş ölçüde öneme sahip olduğu ve memleketimizdeki hayvanların büyük bir kısmının bulunduğu, buna karşılık, mevcut otlak ve me'aların hayvanları beslemeye kâfi gelmediği Güney, Orta Güney, Ege ve Orta Kuzey Bölgelerinde rastlanmaktadır (Harita No: 3).

Tarla açma suçlarının coğrafi dağılışını gösteren (Harita No: 4) incelenirse, bu suçun bilhassa Amasya, Antalya, Balıkesir, Bolu, Eskişehir, İzmir, Kastamonu, Mersin, Muğla ve Giresun Başmüdürlüklerine bağlı işletmelerde işlendiği görülür. Sebebi de, bu mntakalarda ekonomik bakımdan ziraatın önemli olması ve buna karşılık, mevcut arazinin darlığı, entansif bir ziraat işletmeciliğinin tatbik edilmemesi ve aynı zamanda, ziraat nüfusun her yıl büyük bir artış göstermesidir.

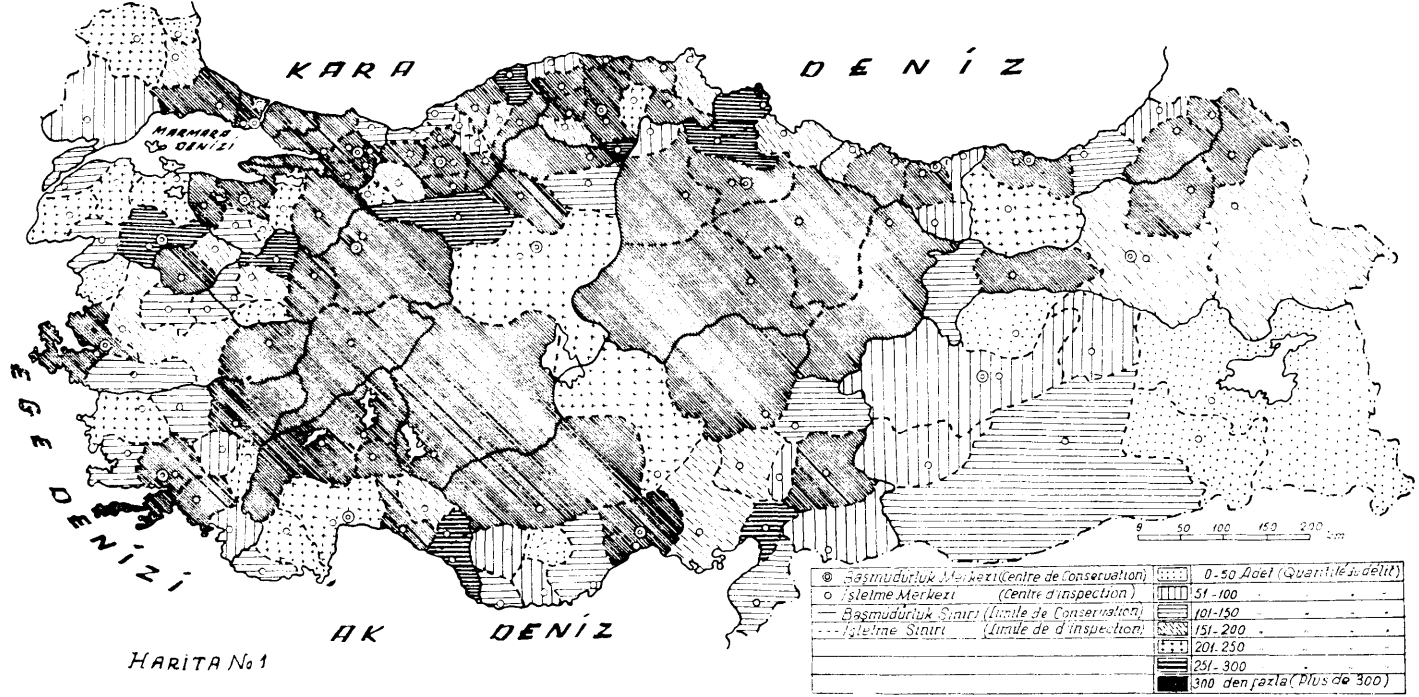
Orman yangın suçları da, bilhassa iklimin çok sıcak olduğu, ziraat ve otlak sahalarının kifayetsiz bulunduğu, Güney ve Batı Anadolu Bölgelerindeki, İzmir, Muğla, Antalya ve Mersin Başmüdürlüklerine bağlı işletmelerde daha ziyade işlenmektedir (Harita No: 5).

Orman içi yerleşmeler ise, genel olarak nüfus yoğunluğunun fazla ve buna karşılık arazinin dar olduğu, Amasya, Antalya, İzmir, Kastamonu, Mersin, Muğla ve Trabzon Başmüdürlüklerine bağlı işletmelerde vaki olmaktadır (Harita No: 6).

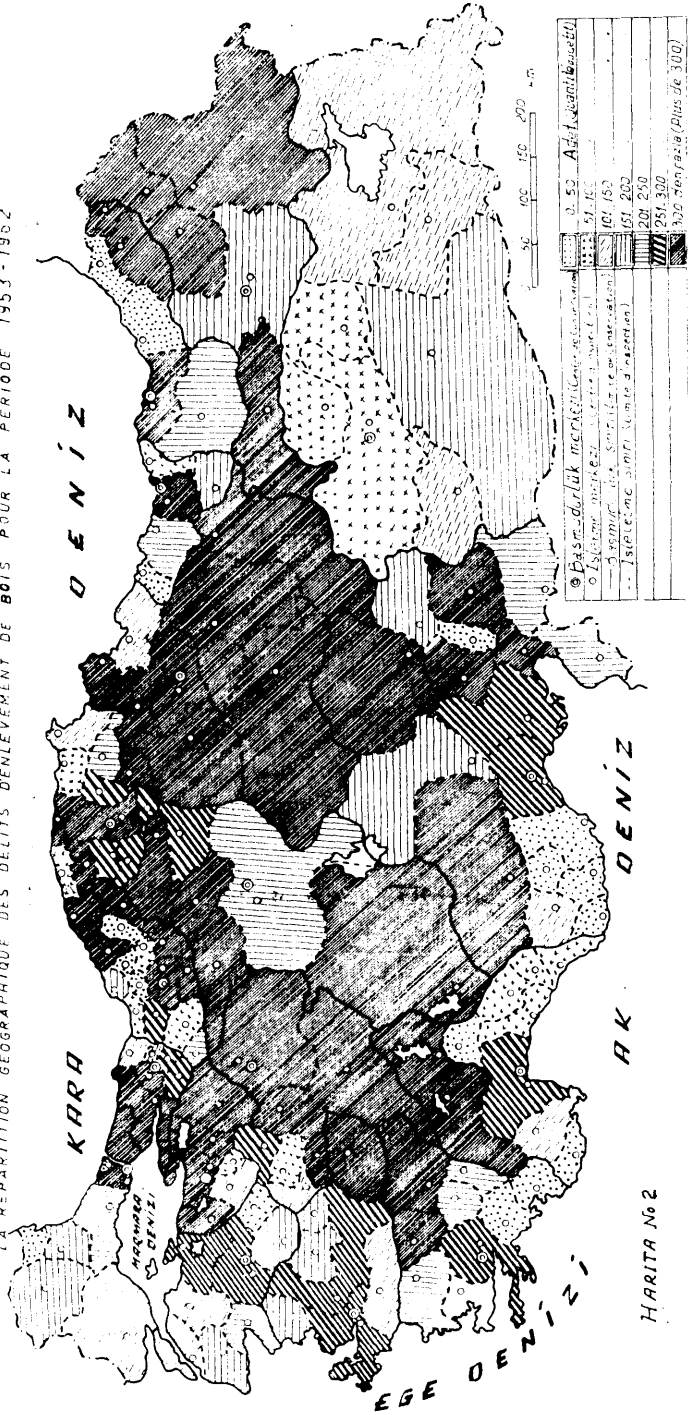
Görüldüğü ki, memleketimizde orman suçlarına birkaç başmüdürlük mntakası hariç hemen hemen bütün başmüdürlüklere bağlı işletmelerde rastlanmaktadır. Gerçekten, (Harita No: 7) bu durumu açıkça göstermektedir.

1953-1962 ORTALAMASINA GÖRE AĞAÇ KESME SUÇLARININ COĞRAFİ DAĞILIŞI

LA RÉPARTITION GÉOGRAPHIQUE DES DÉLITS DE COUPE DE BOIS POUR LA PÉRIODE 1953-1962

1953-1962 ORTALAMRSININ GÜRE TAŞIMA SUÇLARININ COĞRAFI DAĞILIŞI
 LA REPARTITION GEOGRAPHIQUE DES DELITS DENLEVEMENT DE BOIS POUR LA PERIODE 1953-1962

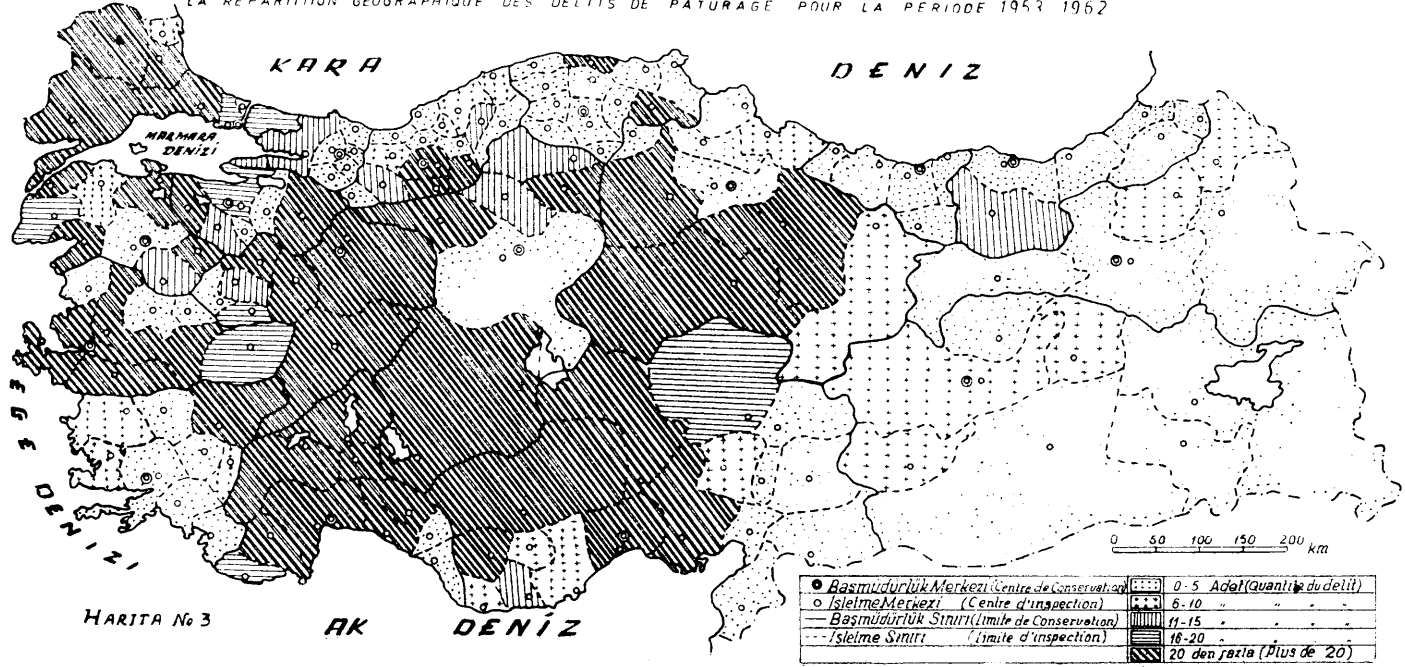

0-50	Diagonal lines (top-left to bottom-right)
51-100	Diagonal lines (bottom-left to top-right)
101-150	Vertical lines
151-200	Dotted pattern
201-250	Solid black
251-300	Horizontal lines
300	Plus de 300

HARITA No 2

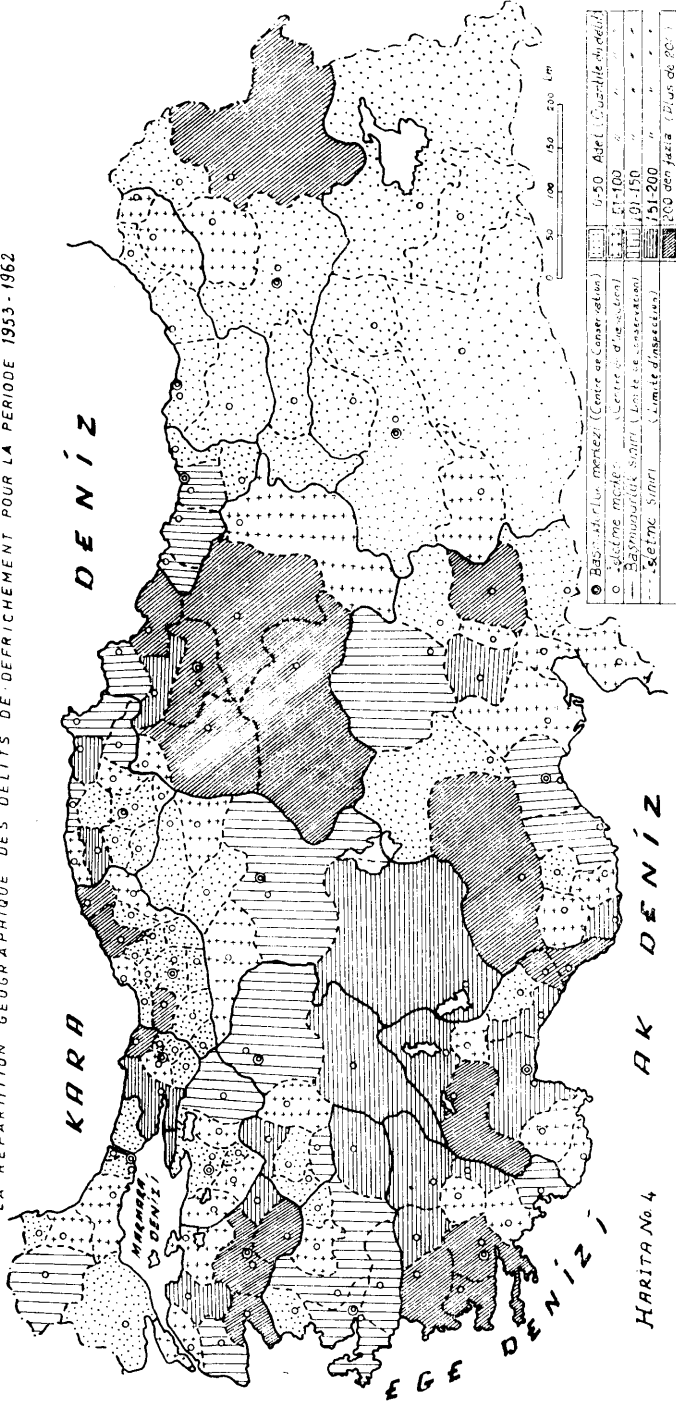
1953-1962 ORTALAMASINA GÖRE OTLATMA SUÇLARININ COĞRAFI DAĞILIŞI

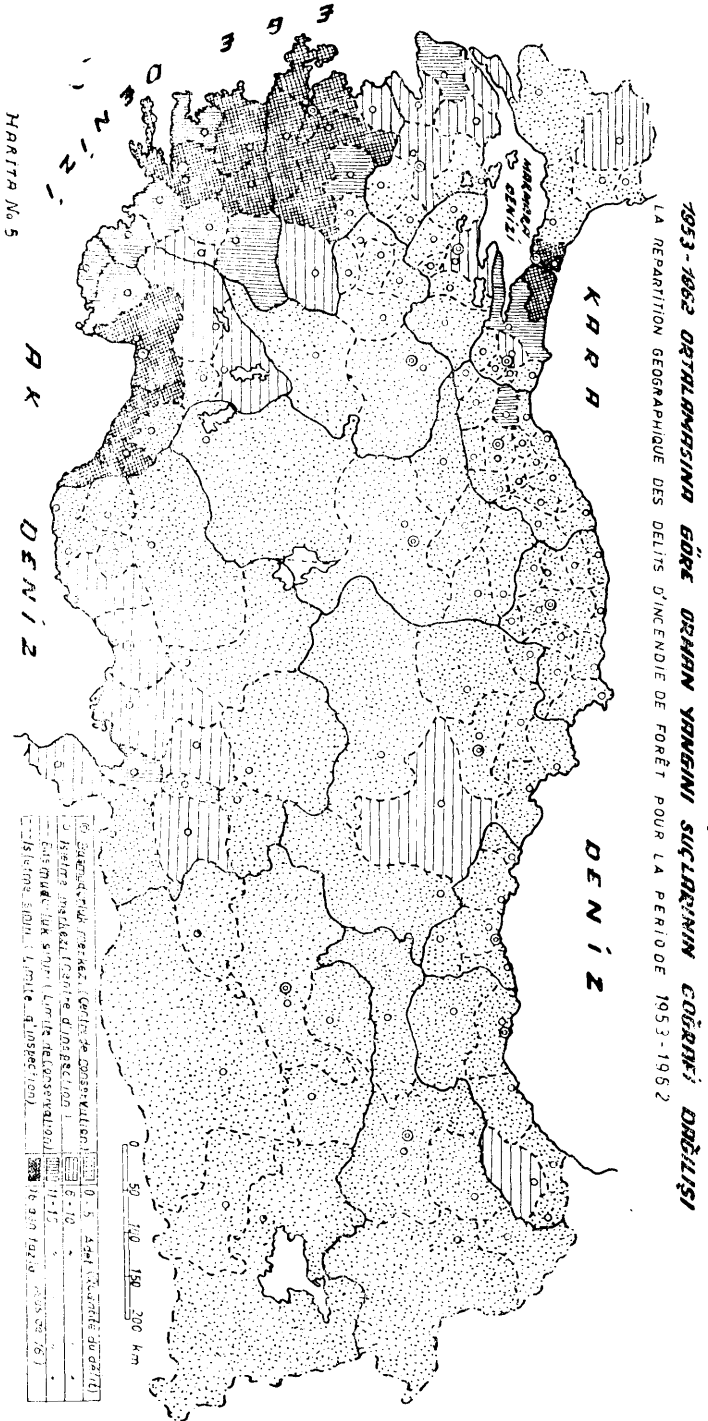
LA REPARTITION GEOGRAPHIQUE DES DELITS DE PATURAGE POUR LA PERIODE 1953-1962

HARITA No 3

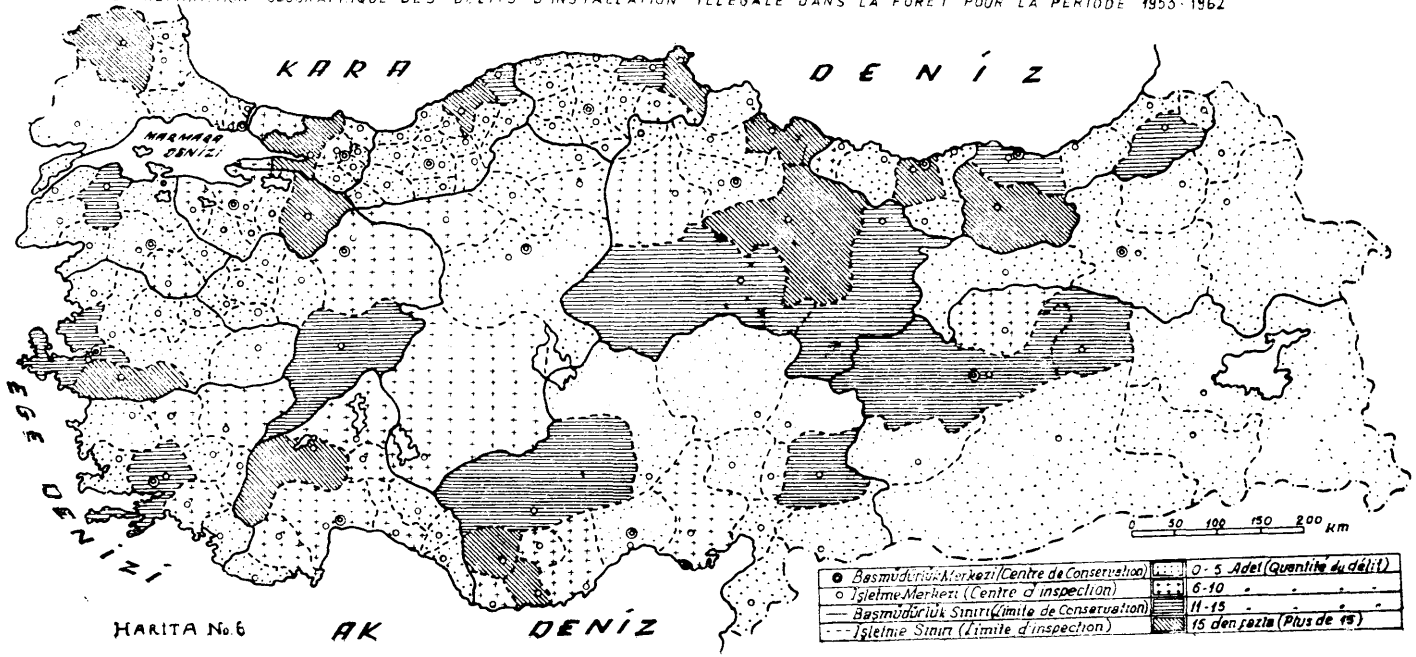
1953-1962 ORTALAMASINA GÖRE TARLA AÇMA SUÇLARININ COĞRAFİ DAĞILIŞI
 LA REPARTITION GEOGRAPHIQUE DES DELITS DE DEFRICHEMENT POUR LA PERIODE 1953-1962

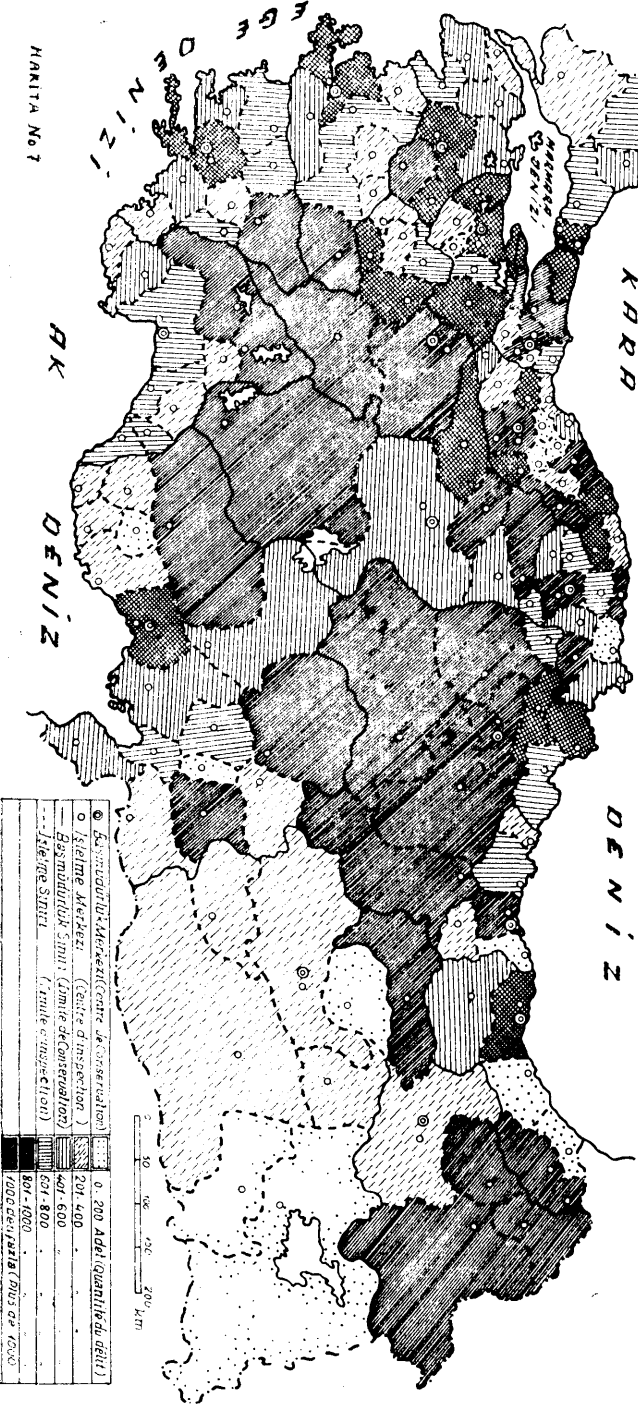

1953-1962 ORTALAMASINA GÖRE ORMAN İÇİ YERLEŞME SUÇLARININ COĞRAFI DAĞILIŞI

LA REPARTITION GÉOGRAPHIQUE DES DÉLITS D'INSTALLATION ILLEGALE DANS LA FORÊT POUR LA PÉRIODE 1953-1962

1953-1962 ORTLAMINDA GÖRE ORMAN SUÇLARININ COĞRAFI DAĞILIŞI (Genel olarak)
 LA REPARTITION GÉOGRAPHIQUE DES DÉLITS FORESTIERS POUR LA PÉRIODE 1953-1962 (En général)

○ Başmüdürlük/Müdürlükler (centres de conservation)	0 - 200 Adet (quantité de délits)
○ İlçeme Merkezleri (centres d'inspection)	201 - 400
--- Başmüdürlük Sınırları (limite de conservation)	401 - 600
--- İlçeme Sınırları (limite d'inspection)	601 - 800
■ 801 - 1000	1000 den fazla (plus de 1000)

Orman suçlarının coğrafi dağılışı, Türkiye ormancılık politikasının tabii ve talakkuk ettirmek zorunda olduğu gayelerinin gerçekleştirilmesi için suçların ayrı ayrı neveleri ve bütünü bakımından memleketin daha çok hangi muntakaları üzerinde önemle durulması ve ne türlü tedbirlerin alınması gerektiğini ortaya koymaktadır.

III. ORMAN SUÇLARI NETİCESİNDE MEYDANA ÇIKAN ZARARLAR

Ormanlarda işlenen çeşitli suçlar neticesinde memleketimizde meydana çıkan zarar orman yangınları hariç, 1955-1960 yılları ortalaması olarak yılda 229343 metreküp yapacak odunu ve 885147 kental yakacak odundur. Bunların karşılığında yine, her yıl ortalama satış bedeline göre 36830646 liralık zarar meydana gelmiştir.

Aynı periyod içerisinde yıllık ortalama olarak 740 adet yangın çıkmış ve bu yangınlar neticesinde, yıllık ortalama yanan saha 23147 hektar olup bu saha üzerindeki yanan emvalin miktarı ise 206984 metreküp yapacak odun ve 483647 kental yakacak odundur. Bu zarar ve ziyanın tarife bedeli olarak değeri ise 2373896 liradır (Tablo No: 1).

Diğer taraftan, bu suçların işlenmesi yüzünden yukarıya gelen iş ve zaman kaybının da hiç şüphesiz hesaba katılması gerekir.

Orman suçlarından meydana gelen yukarıdaki maddî zararın yanında, ormanın kolektif hizmetlerinin zarara uğraması bütün memleket için daha da büyük bir önem taşımaktadır.

IV. TÜRKİYE'DEKİ ORMAN SUÇLARININ DİĞER SUÇLARLA MUKAYESESİ

Türkiye'de işlenen orman suçları ve bu yüzden mahkûm olan vatandaşların sayısı, diğer suçlar dolayısıyla mahkûm olan vatandaşların sayısına nispetle büyük bir yekûn tutmaktadır.

Gerçekten, *Tablo No: 2* den görüleceği üzere, Türkiye'de 1935-1959 yılları arasındaki 25 yıllık periyod içerisinde ortalama olarak yılda umumî ceza kanunu ve diğer özel kanunlarla 127503 kişi mahkûm olmuştur.

Yine aynı periyod ortalaması olarak bu mahkûmlardan 80653 kişi umumî ceza kanunu ile ve 46850 kişi de özel kanunlarla mahkûm olmuşlardır. Sadece, orman kanununa göre mahkûm olanların sayısı ise, 17924 tür.

Görülüyor ki, Orman kanunu gereğince mahkûm olanlar, umumî

mahkûmların % 14 ünü, özel kanunlarla mahkûm olanların ise % 38 ini teşkil etmektedir. Ayrıca, birçok orman suçunun da çeşitli sebeplerle mahkemelere intikal etmediği gözönüne alınırsa, bu nispetlerin daha da artacağı düşünülebilir.

V. TÜRKİYE'DEKİ ORMAN SUÇLARININ DİĞER MEMLEKETLERDEKİ ORMAN SUÇLARI İLE MUKAYESESİ

Türkiye'deki orman suçlarının, bazı komşu memleketlerdeki orman suçlarının nevi ve miktarları itibarile durumu kıyaslandığında, bunların diğer memleketlerdeki orman suçlarına nazaran neveleri yönünden büyük bir değişiklik göstermediği, buna karşılık miktar itibarile bazı farklar arzettiği görülmektedir (Tablo No: 3).

Gerçekten, 1953-1962 yılları arasındaki 10 yıllık periyod ortalamasına göre, Türkiye'de işlenen orman suçlarının % 80 ini kesme ve taşıma suçları teşkil etmekte ve bunları tarla açma (% 15) ve otlatma (% 3) suçları takip etmektedir.

Yine aynı periyod ortalamasına göre, İtalya'da orman suçlarının büyük bir kısmını tarla açma (% 43) ve otlatma (% 34) suçları teşkil etmektedir.

Yugoslavya'da da orman suçlarının başında Türkiye'de olduğu gibi, kesme ve taşıma suçları (% 75) ve ikinci derecede de otlatma suçları (% 22) gelmektedir.

Kıbrıs'da ormanlarda işlenen suçları daha ziyade, otlatma (% 44), kesme ve taşıma (% 36) ve tarla açma (% 17) suçları teşkil etmektedir.

Tunus'ta ise, orman suçları içerisinde en fazla tarla açma (% 45), kesme ve taşıma (% 20) suçlarına rastlanmaktadır.

Adı geçen memleketlerdeki orman suçlarının miktarları nüfusla münasebete getirildiğinde ise, 1953 - 1962 yılları ortalamasına göre, 10000 kişiye en fazla orman suçu Yugoslavya'da düşmekte ve bunu Kıbrıs'ta Türkiye takip etmektedir. Gerçekten, bu nispet Yugoslavya'da 77, Kıbrıs'ta 45, Türkiye'de 32 olup buna karşılık İtalya'da 5 ve Tunus'ta 2 dir.

Bu mukayese ormanlık saha yönünden yapılırsa, yine, 1000 hektar ormanlık sahaya düşen suç miktarının Yugoslavya'da 16,2, Kıbrıs'ta 14,7 ve Türkiye'de 9,0 olmasına rağmen İtalya'da 4,8 ve Tunus'ta 1,2 olduğu görülmür.

Her ne kadar Türkiye'deki orman suçları miktar itibarile adı geçen memleketlere nazaran daha az görülüyorsa da bu durum, işlenen bütün suçların resmîyete intikal etmemiş olmasından ileri gelmektedir.

Dördüncü Kısım

ORMAN SUÇLARINI ÖNLEYİCİ, CEZALARIN TAKİP VE İCRASINI HIZLANDIRICI TEDBİR VE TEKLİFLER

I. ORMAN SUÇLARINI ÖNLEYİCİ TEDBİR VE TEKLİFLER

Bu tedbirleri altı grupta toplamak mümkündür.

1 — Ekonomik Bakımdan Tedbir ve Teklifler :

Orman işletmeleri entsansif bir çalışmaya doğru yöneltilmeli ve bu işletmelerde geniş anlamda bir ormancılık tatbik edilerek suretile bilhassa orman suçlarının fazla olduğu yerlerde, orman sanayi merkezleri kurulmalı ve bununla ilgili orman ürünleri ticaretini geliştirici nitelikte tedbirlere baş vurulmalıdır. Böylece, köylüye yeni iş sahaları açılması mümkün olacaktır. Diğer taraftan, köylünün ormancılık dışında kalması ziraat ve hayvancılıkla ilgili faaliyetleri daha prodüktif hale getirilmelidir. Ziraatın geliştirilmesi maksadile, ziraatte makinalaşmaya gidilmeli, geniş zirai çalışmaların toplandığı bölgelerde tohum ıslah istasyonları tesis edilmeli, toprağın verimini arttırmak için sulama işleri plânlı bir şekilde yürütülmeli, hayvanı gübrelerin ziraat yapılan sahalarda bırakılması sağlanmalı, köylüye rasyonel zirai çalışmalar gösterilmelidir. Yine bu amaçla kredi müesseseleri genişletilmeli ve köylüye sürekli ve plânlı bir şekilde kredi sağlanmalıdır. Çeşitli zirai ürünlerin iç ve dış piyasalarda değerlendirilebilmesi ve sürümünün kolaylaştırılması için de zirai üretim bölgeleri düzenli yol şebekeleri ile ticaret merkezlerini ve limanlarına bağlanmalıdır.

Hayvancılığın kalkındırılabilmesi bakımından da hayvan nevinin ıslahı, keçinin tasviyesi, mevcut mer'a ve çayırıkların düzenlenmesi, yem ziraatının geliştirilmesi ve mümkün olan yerlerde ahır hayvancılığının yapılması gibi tedbirler alınmalıdır.

Yine, orman köylerinin ekonomik bakımdan kalkındırılması hususunda, bir yandan her köyün bünyesine uygun bir şekilde bağcılık, meyvacılık, sebzeçilik ve arıcılık gibi faaliyetler köylüye gösterilmeli ve öğretilmelidir. Diğer yandan, tahta işleri, oyuncak yapmak, dokumacılık

ve halıcılık gibi küçük el sanatları konusunda köylünün eğitilmesi ve yetiştirilmesine çalışılmalıdır.

Ayrıca, yakacak ve yapacak odunun büyük bir değere sahip olduğu istihlak merkezlerinde bilhassa kaçakçılığın fazla olması sebebiyle yapacak ve yakacak amacı ile kullanılan odun ham maddesi bir tahdide tabi tutulmalı ve yakacak olarak kok, linyit ve tabii ve sun'i gazlardan azami istifade edilmeli ve randımanı yüksek soba ve kuzine tiplerinin yerleşmesine ve yayılmasına çalışılmalıdır. Ayrıca, halen yürürlükte bulunan mahrukat kanununun uygulanmasında hassasiyet gösterilmelidir. Yapacak olarak da lif levha (kontralit, drolit ve formika gibi) ve yonga levha gibi inşaat malzemesi ile şantiyelerde tahta iskele yerine demir ve çelik konstrüksiyon tercih edilmelidir.

2 — Sosyal Bakımdan Tedbir ve Teklifler :

Orman içi ve civarında bulunan dağınık mahaller halindeki 20333 adet köyün sosyal yönden geliştirilebilmesini sağlamak ve bu köylere çeşitli sosyal hizmetlerin ulaştırılmasını gerçekleştirmek amacıyla mevcut köylerden hangilerinin buldukları yerlerde kalkındırılmasının mümkün olduğu ve hangilerinin de yer değiştirmesi gerektiği tesbit edilmelidir. Böylece, buldukları yerde kalkındırılmalarına imkân görülmeyenlerin daha uygun yerlere iskân sağlanmalıdır. Bunun için de, devletçe bir iskân plânı vücuda getirilmeli ve bu işle ilgili Tarım, İmâr ve İskân, Sağlık ve Sosyal Yardım teşkilâtlarının işbirliği yapmaları sağlanmalıdır.

İkinci bir sosyal tedbir olarak da, yine devletin takip edeceği isabetli bir iskân politikası ile dağınık iskân üniteleri halindeki köylerin birleştirilmesine çalışılmalıdır (2).

3 — Kültürel Bakımdan Tedbir ve Teklifler :

Memlekette ağaç ve orman sevgisi yükseltilmeli ve köylüye ormanın önemi anlatılmalıdır. Bunun için de, ilk ve orta okulların ders programlarında ağaç ve ormanın önemi ve yurda sağladığı faydaları belirten bilgilere yer verilmelidir. Bu hususta, kitap, broşür, mecmua, günlük gazete ve takvim gibi çeşitli yayın organları ile film, temsil, müsamere, konferans, sergi ve afiş gibi, muhtelif propaganda vasıtalarından faydalanılmalıdır.

Yine bu amaçla örnek ormanlar, milli parklar ve demonstrasyon sa-

haları tesis edilmeli ve bunları her sınıf halka göstermek üzere gezilet tertiplenmeli ve ağaç bayramları yapılmalıdır (19).

4 — *Hukuki Bakımdan Tedbir ve Teklifler :*

Bu konuda herşeyden önce, orman mülkiyet probleminin halledilmesi gerekmektedir. Bu amaçla da arazi kadastro yapılmak suretiler ormanlık sahanın sınırları diğer mülkiyet nevelerinden ayrılmalı ve bu sınırlar gerek harita ve gerekse arazi üzerinde kesin bir şekilde belli edilmeli ve sonra da mülk sahibi belirtilerek tapuya tescil edilmelidir.

Yine hukuki bakımdan alınması icabeden ikinci bir tedbir de, orman kanunlarındaki aksaklıkların düzeltilmesidir. Bunun için de ormanlık politikasında istikrar sağlanmalı, orman kanunları sık sık değiştirilmemeli, orman kanununda yer alan suçlar karşılığında gösterilmiş bulunan müeyyideler arttırılmalı ve politik mülâhazalarla af kanunları çıkartılmamalıdır.

5 — *Teknik Bakımdan Teklif ve Tedbirler :*

Ormanların haritalarının yapılması ve sınırlarının belirtilmesi bu yönden alınması gereken bir tedbirdir. Bunun için de, bir taraftan memleket toprak haritaları yapılmalı ve diğer taraftan da arazinin kullanma kabiliyetlerine göre, ormanlık, ziraat ve otlak yerleri birbirinden ayrılmalı ve sınırları gerek harita ve gerekse arazi üzerinde kesin ve değişmez işaretlerle belli edilmelidir. Bu amaçla da, memleket haritalarının yapılması işinde çeşitli maksatlarla çalışan kurulların işbirliği yapmaları sağlanmalı ve yine bu işte sür'at sağlamak yönünden aerofotogrametri metodundan istifade edilmelidir.

6 — *İdari Bakımdan Teklif ve Tedbirler :*

Köylü ihtiyaçlarının karşılanması ve orman koruma teşkilâtını etkilemesi için gerekli tedbirler alınmalıdır.

Köylü ihtiyaçlarının karşılanması hususunda, devlet, işlemlerinin döner sermayelerine genel bütçeden bir miktar para ayırmalı, mümkün olan yerlerde köylerin civarında çabuk büyüyen ağaç türlerinin yetiştirilmesi bakımından köylü teşvik edilmeli ve onlara gerekli yardımlarda bulunulmalıdır. Böylece, köylülerin istikbalde kendi ihtiyaçlarını gidecek ormanlar kurmaları sağlanmalıdır. Ayrıca, köylerin civarındaki devlet ormanlarının korunmasında orman idaresinin köylülerle işbirliği yapmaları temin edilmelidir.

Orman koruma teşkilâtının takviyesinde de, orman suçlarının takibinde büyük rolü olan muhafaza memurlarının, kursa tabi tutularak kaliteli ve bilgili olarak yetiştirilmesine çalışılmalı ve mevcut muhafaza memuru okullarının adedi artırılmalıdır. Ayrıca, onların mesleklerine olan bağlılıklarını arttırmak ve istikballerini emniyet altına almak için kendilerine ek görev veya tazminat ile mahkemeye gidip gelmeleri halinde harcırahı verilmeli ve böylece durumlarında lehlerine bir düzelenme yapılmalıdır. Suçların takibinde başarı gösterenlere ikramiye verilmesi de önemli bir faktör olarak gözönünde tutulmalıdır.

Yine, ormanların korunmasını sağlamak yönünden muhafaza ayrımları küçültülmeli ve bilhassa suçların fazla olduğu yerlerde muhafaza memurlarının çift olarak dolaşmaları sağlanmalıdır. Kaçakçılığın geniş ölçüde bulunduğu yerlerde de motorlül kontrol ekipleri arttırılmalı ve bunların telsizle techizi cihetine gidilmelidir. Keza, orman işletmelerinin muhabere şebekesi de telefon ve telsizle takviye edilmelidir.

II. CEZALARIN TAKİP VE İCRASINI HIZLANDIRICI TEDBİR VE TEKLİFLER

Cezaların takip ve icrasını hızlandırmak için de, orman suçlarının takibi, soruşturma ve kovuşturma işlerini görececek başmüdürlüklere bağlı bir teşkilât kurulmalı ve bu teşkilâta zabıta selâhiyeti ve yetkisi tanınmalıdır. Ayrıca, işletmelerdeki dâva servisleri de bu teşkilâta bağlanmalıdır.

Orman suçlarının çok olduğu yerlerde münhasıran orman dâvalarına bakacak ihtisas mahkemeleri kurulmalıdır.

Hayvan otlatma suçlarının mahkemeleri büyük ölçüde meşgûl etmesini önlemek ve mühim dâvaların kısa zamanda görülmesini sağlamak için otlatma suçlarının mahkemeye intikâl ettirilmeyip bu suçları işleyenlerden alınacak para cezalarının idarece tahsili cihetine gidilmesi uygun olacaktır.

Yine otlatma suçlarının daha ziyade tatbikatta cezaî ehliyeti olmayan çocuklar tarafından işlenmesi sebebiyle, orman kanununa bu çocukların velileri veya işverenlerini sorumlu tutacak bir müeyyide konmalıdır.

Tatbikatta bazı suiistimallere sebep olması dolayısıyla suçta yakalanan emvalin yediğine teslim edilmeyip orman depolarında muhafa-

za edilmesini temin etmelidir. Bunun için de, orman idaresince uygun görülecek yerlerde orman depoları inşa edilmelidir.

Bir diğer tedbir olarak da, tarla açma suçunun işlenmesi halinde ceza mahkemesine tarla açma suçundan dolayı mahkûmiyet kararı ile müdahalenin men'ine de karar verme yetkisi tanınması uygun olacaktır.

Ayrıca, bütün orman Umum Müdürlüğü teşkilâtındaki memurların gerek suçların önlenmesi ile ilgili tedbirlerin alınmasında ve uygulanmasında, gerekse dâvaların takip ve intaamda gayet hassas davranmaları ve bu alanda görevli bulunan memurlara yardımcı ve müzahir olmaları gerekmektedir.

L İ T E R A T Ü R

- 1 — **Altay, Y. K.** : Orman Kanunu ve Tatbikatı. Bozüyük, 1960.
- 2 — **Atık, M.** : İç İskân ve Köylerimizin Birleştirilmesi, V. İskân ve Şehircilik Haftası Konferansları. Ankara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınlarından No. 139-121, Ankara, 1962.
- 3 — **Bernhard, (Çev. : N. Basri Somel)** : Türkiye Ormancılığının Mevzuatı, Tarihi ve Vazifeleri. Yüksek Ziraat Enstitüsü Yayınlarından No. 15, Ankara, 1955.
- 4 — **Birinci Beş Yıllık Ormanlık Kalkınma Planı** : Tarım Bakanlığı, Orman Genel Müdürlüğü Yayınlarından No. 373, Ankara, 1963.
- 5 — **Defne, M.** : Türkiye'de Otlak ve Otlatma İşlerini Tanzim Yolu ile Ormanların Korunması Problemi Üzerinde Araştırmalar. Ziraat Vekâleti, Orman Umum Müdürlüğü Yayını, No. 167, İstanbul, 1955.
- 6 — **Diker, M.** : Türkiye'de Ormanlık, Dün-bugün. Tarım Bakanlığı, Orman Umum Müdürlüğü Yayını No. 61 Ankara, 1947.
- 7 — **Dönmezer, E. — Erman, S.** : Nazari ve Tatbiki Ceza Hukuku (Umumi Kısım) Cilt I. İ. Ü. Yayınlarından No. 801, Hukuk Fakültesi No. 169, İstanbul, 1959.
- 8 — **Dönmezer, S. — Erman, S.** : Nazari ve Tatbiki Ceza Hukuku (Umumi Kısım), Cilt II. İ. Ü. Yayınlarından No. 832, Hukuk Fakültesi No. 178, İstanbul, 1959.
- 9 — **Eranil, M. A.** : Yargıtay ve Danıştay İçtihatlarına Göre Notlu ve Hasi-yeli Orman Kanunu. Tarım Bakanlığı, Orman Umum Müdürlüğü Yayını No. 59, İstanbul 1948.

- 10 -- **Eranil, M. A.** : Notlu ve İzahlı Yeni Orman Kanunu ve Orman Suç ve Cezalarının Takip Usulü. Ankara, 1956.
- 11 -- **Eranil, M. A.** : Tarih Boyunca Orman Suç ve Cezaları, Türkiye Ormancılığı Yüzüncü Tedris Yılına Girerken 1857-1957, Türkiye Ormancılar Cemiyeti Yayınlarından No. 7 Ankara 1957.
- 12 -- **Heske, F.** (Çev. : **İsmail Eraslan**) : Türkiye'de Orman Dâvası. İ. Ü. İktisat Fakültesi Mecmuasından ayrı baskı (Cilt XII. No. 1-2), İstanbul, 1953.
- 13 -- **İlksen, Ş. N.** : 3116 sayılı Orman Kanunu Değiştirilirken. Orman ve Av Sayı 5, 1951.
- 14 -- **İlksen, Ş. N.** : Orman İşletmeciliğinde Devletçilik Problemi ve Ormancılık Politikamızın Ana Dâvaları. Orman ve Av Sayı 3-4-5-6, 1949.
- 15 -- **İnal, S.** : Ormancılık Politikası Ders Notları. 1958.
- 16 -- **İnal, S.** : Orman İdare Bilgisi Ders Notları. 1962.
- 17 -- **İnal, S.** : Türkiye Ormancılığının Ana Dâvası. Ankara, 1959.
- 18 -- **İnal, S.** : Türkiye'de Orman ve Ormancılık Meseleleri. Orman ve Av Sayı 9-12, 1957.
- 19 -- **İnal, S.** : Ormancılıkta Propaganda Önem ve Lüzumu. Vasıtaları, Organizasyonu. Orman Fakültesi Dergisi Seri B, Cilt V, Sayı 1, 1955.
- 20 -- **Karaok, H.** : Hukukî Bakımdan Orman Köy ve Köylü. Orman ve Av Sayı 2, 1951.
- 21 -- **Karaok, H.** : Ormanlarımızın Korunması Etrafında Düşünceler. Orman ve Av Sayı 234, 1948.
- 22 -- **Kobakoğlu, A.** — **Kıyak, F.** — **Çağlayan, M.** — **Şenel, C.** : Nazari ve Tatbiki Orman Kanunu ve Alakalı Mevzuat. Ankara, 1960.
- 23 -- **Köprülü, B.** : 11 Şevval 1286 Tarihli Orman Nizamnamesinin Getirdiği Yenilikler. Ayrı baskı. İstanbul, 1950.
- 24 -- **Kutluk, H.** : Türkiye Ormancılığı İle İlgili Tarihi Vesikalar. Tarım Bakanlığı, Orman Umum Müdürlüğü Yayını No. 56, İstanbul, 1948.
- 25 -- **Näslund, M.** : Ormanlarımız ve Ormancılığımız Hakkında Müşahedeler. Tarım Bakanlığı, Orman Genel Müdürlüğü Yayınlarından Özel Sayı 85, Ankara, 1948.
- 26 -- **Nuray, H.** : Orman İçi Köylerde İskân Meselesi. Orman Fakültesi Dergisi Seri A, Sayı 1, 1960.
- 27 -- Orman Umum Müdürlüğü Ormancılık İstatistik Albümü 1950-1954. Ankara, 1956.

- 28 — Orman Umum Müdürlüğü Beş Yıllık Plânlama İle İlgili Ormançılık Komitesi Raporu. Ankara, 1962.
- 29 — Orman Umum Müdürlüğü Çalışmaları. 1963.
- 30 — **Peker, H.** : Seyhan ve Ceyhan Havzalarında Orman Tahripleri. Ziraat Vekâleti, Orman Umum Müdürlüğü Yayınlarından No: 281, 1958.
- 31 — **Savaş, K.** : Türkiye Ormanlarında Hayvan Otlatması. Tarım Bakanlığı, Orman Umum Müdürlüğü Yayınlarından Özel Sayı 80, Ankara, 1948.
- 32 — **Schmitschek, E.** : Türkiye'de Orman Koruması ve Orman Entomolojisi Hakkında Görüşler. Yüksek Ziraat Enstitüsü Yayını Sayı 74, Ankara, 1937.
- 33 — **Talu, O.** : Orman Hükümleri. Zonguldak 1944.
- 34 — **Taner, M. T.** : Ceza Hukuku (Umumi Kısım). İ. Ü. Yayınlarından No. 434, Hukuk Fakültesi No. 95, İstanbul, 1949.
- 35 — **Tosun, Ö.** : Hileli Vergi Suçları. İ. Ü. Yayınlarından No. 935, Hukuk Fakültesi No. 191, İstanbul 1962.
- 36 — **Türk Ceza Kanunu** : Kanun No. 765, Tarihi : 1 Temmuz 1926.
- 37 — **Uslu, M.** : Türkiye Orman Tahrip Faktörleri. Tarım Bakanlığı. Orman Umum Müdürlüğü Yayını No. 98, Ankara, 1951.
- 38 — **Yığıtoğlu, A. K.** : Türkiye'de Ormancılığın Temelleri, Şartları ve Kuruluşu. Yüksek Ziraat Enstitüsü Yayınlarından No. 8, Ankara 1936.

RECHERCHES SUR LES DELITS FORESTIERS EN TURQUIE,
LEURS DIFFERENTES SORTES, LEURS CAUSES ET MOYENS DE
LES EMPECHER*

Par

Dr. Metin ÖZDÖNMEZ

(Travaux de la Chaire d'Aménagement et de politique forestière de la
Faculté Forestière de l'Université d' Istanbul)

Même dans les premières années de la génération humaine, comme il existe des actions qu'aujourd'hui nous appelons délits et pour punir ceux qui les commettent, on a appliqué quelques principes (comme vengeance privée, composition, vengeance divine, exil volontaire, loi du talion). On a continué à appliquer le long des siècles, ces principes qui se trouvent très différents de la signification du délit et de la peine d'aujourd'hui. Seulement, à la fin des nombreuses doctrines apportant des nouveautés au domaine du droit pénal, ces principes ont été remplacés par le droit pénal moderne.

Mais, la naissance de la législation forestière n'est pas aussi ancienne que celle du droit pénal. En effet, dans les premières années de la génération humaine, à cause de la population peu nombreuse et de la limite des nécessités, les forêts ont été laissées ouvertes au profit de tout le monde. A la fin, d'une part avec l'augmentation de la population et des nécessités, d'autre part avec la compréhension de l'importance des forêts dans la vie économique, sociale et culturelle d'un pays, on a senti le besoin de prévenir les interventions des personnes sur les forêts et de punir les délinquants. C'est ainsi qu'en s'adressant à quelques mesures juridiques, on a vu apparaître la première législation forestière.

---

*) Cette étude est le résumé d'un doctorat qui a été présenté à la Chaire l'Aménagement et de politique forestière, sous le même titre.

A la fin du XVIIIe. siècle, plusieurs doctrines apportant des nouveautés au domaine du droit pénal, se sont fait sentir sur la législation forestière. Et ainsi, les délits et les peines forestiers ont pris place d'une façon différente dans la législation forestière, en encore dans le cadre des buts de la politique forestière de chaque pays.

Au début, en Turquie aussi, les délits forestiers étant limité en vue d'espèce et d'essence ont augmenté avec le temps; à ce point de vue en convenant aux buts de la politique forestière de chaque époque, on a accepté comme délits, certaines actions causant des dommages aux forêts que autrefois restaient impunies.

Aujourd'hui dans notre législation forestière présente, les forêts ne sont plus en possession d'une personne ou d'un établissement sans réserve ni condition. On les a considérées comme une fortune nationale qui a les droits les intérêts de tous. Et ainsi, on a établi quelques réglementations pour l'utilisation de la forêt. Et ne pas observer ces réglementations est admis comme un délit.

A la fin des changements en notre politique forestière, d'un an à l'autre, les délits forestiers montrent quelque différence quantitative (Graphique No. 1).

En Turquie, selon la période entre les années 1937-1962, on a commis en moyenne 51294 délits; dont: 38 % (19781) coupe illégale, 37 % (19180) enlèvement du bois, 16 % (7728) défrichement, 3 % (1248) pâturage, 1 % (756) incendie et 5 % (2601) autres.

Dans notre pays, on rencontre des délits forestiers dans presque toutes les inspections attachées à toute conservation forestière.

En réalité, la répartition géographique de divers délits forestiers montre ce cas (Carte No. 7).

Coupe et enlèvement du bois se commettent plutôt dans les inspections attachées aux conservations dans les quelles existent les possibilités d'utiliser et de transporter le bois (comme les conservations d'Istanbul, d'Ankara, d'Eskişehir, d'Adapazarı, de Bolu, de Kastamonu et d'Amasya). En même temps, on les voit dans les inspections attachées aux conservations où il y a très peu de proportion de forêts qui tombe par tête (comme les conservations d'Erzurum et de Trabzon) (Carte No. 1 et 2).

Quant au pâturage, il se trouve dans les régions du Sud, du moyen

sud, de l'Ouest et du moyen Nord dans les quelles existe une grande partie des animaux de notre pays et où, par contre, les prairies et les pacages présents sont insuffisants pour nourrir les animaux (Carte No. 3).

Si on examine la carte 4 qui montre la répartition géographique du délit de défrichement, on le voit particulièrement dans les inspections attachées aux conservations d'Amasya, d'Antalya, de Balikesir, de Bolu, d'Eskişehir, d'İzmir, de Kastamonu, de Mersin, de Muğla et de Giresun. Parce que, au point de vue économique, l'agriculture a une grande importance dans ces régions. Mais, le terrain à cultiver présent est en petite quantité, et en plus, la population qui s'occupe de l'agriculture s'accroît rapidement d'année en année.

Les incendies de forêts apparaissent en général dans les inspections attachées aux conservations d'İzmir, de Muğla, d'Antalya et de Mersin qui se trouvent dans les régions du Sud et de l'Ouest d'Anatolie-Car, dans ces régions le climat est très chaud et aussi les terrains à cultiver et à pâturer sont insuffisants (Carte No. 5).

Les installations illégales dans les forêts ont lieu surtout, à cause de la densité plus forte de la population et du terrain insuffisant, dans les inspections attachées aux conservations d'Amasya, d'Antalya, d'İzmir, de Kastamonu, de Mersin, de Muğla et de Trabzon (Carte No. 6).

Si on compare la situation des délits en vue d'espèce et de quantité, en Turquie et de quelques pays voisins, on voit qu'il n'y a aucune différence en vue d'espèce. Mais il existe certaines différences quantitatives (Tableau No. 3).

En effet, selon la moyenne de la période entre les années 1953-1962, 8 % des délits forestiers qui sont commis en Turquie consistent en coupes illégales et enlèvements du bois; viennent ensuite le défrichement (15 %) et le pâturage (3 %).

D'après la moyenne de la même période, en Italie, la plupart des délits forestiers sont formés par le défrichement (43 %) et le pâturage (34 %).

En Yougoslavie, on rencontre premièrement la coupe et l'enlèvement du bois (43 %) comme en Turquie, et deuxièmement le pâturage (22 %).

À Chypre, la plupart des délits commis dans les forêts sont formés

par le pâturage (44 %), la coupe et l'enlèvement du bois (36 %) et le défrichement (17 %).

En Tunisie entre les délits forestiers, on voit surtout le défrichement (% 45) et la coupe et l'enlèvement du bois (20 %).

Si on compare les quantités des délits avec la population de ces pays, selon la moyenne de la même période, on voit, en Yougoslavie, le maximum de délits forestiers qui tombe sur 10000 personnes. Puis, Chypre et la Turquie le suivent. En effet, cette quantité est 77 en Yougoslavie, 45 à Chypre, 32 en Turquie. Par contre ceci est 5 en Italie et 2 en Tunisie.

Si on fait cette comparasion d'après la quantité du délit qui tombe sur 1000 ha. de forêts, on arrive à la même conclusion.

En effet, cette quantité est 16.2 en Yougoslavie, 14.7 à Chypre et 9.0 en Turquie. Par contre, elle est de 4.8 en Italie et 1.2 en Tunisie.

Quoiqu'en Turquie on voit quantitativement très peu de délits forestiers par rapport aux pays cités ci-dessus, cette situation provient de ne pas transférer tous les délits forestiers commis aux inscriptions officielles.

On a fait une comparasion pour examiner la situation des délits forestiers avec les autres délits en Turquie, et pour voir à quel point les délits forestiers de notre pays occupent l'organisation juridique.

D'après cette comparaison en Turquie dans la période entre les années 1935-1959, en moyenne, 127503 personnes ont été condamnées par le Còde pénal et d'autres lois spéciales; 80653 ont été condamnées par le Còde pénal et 46850 par les lois spéciales. Rien que le nombre des personnes condamnées par le Còde forestier est de 17924 (Tableau No. 2).

On voit que ceux qui ont été condamnés par le Còde forestier forment 14 % de tous les condamnés et 38 % des personnes condamnées par les lois spéciales.

En notre pays, d'après la période des années 1955 - 1960, les dommages faits par les divers délits forestiers-sauf les incendies-sont en moyenne 229343 m³. de bois d'oeuvre et 885147 quintaux de bois de feu. Chaque années, la valeur en monnaie du dommage est 56 830 646 livres Turques (selon le prix de vente).

D'autre part, en moyenne, dans la même période, 740 incendies ont eu lieu. A la fin de ces incendies le terrain brûlé est en moyenne 23147 ha. et les biens brûlés sur ce terrain sont 206984 m³. de bois d'oeuvre et 483647 quintaux de bois de chauffage. La valeur de ce dommage est 2373896 livres Turques (selon le prix du tarif) (Tableau No. 1).

En Turquie, les divers délits forestiers proviennent généralement des conditions économiques, sociales et culturelles défavorables des 9091672 habitants qui vivent dans 20333 villages situés dans et aux alentours de la forêt, des désaccords dans le régime de la propriété forestière, des irrégularités dans le code forestier, de ne pas limiter les forêts, des problèmes du droit d'usage, de l'insuffisance de l'organisation de la protection des forêts et de quelques facteurs psychologiques.

Il faut prendre quelques mesures convenables pour écarter les facteurs qui causent des délits forestiers, et aussi pour prévenir les infractions et les poursuivre rapidement.

On peut grouper les mesures préventives comme ci dessous:

Au point de vue économique : Les exploitations forestières doivent être orientées vers un travail intensif et, en appliquant le travail forestier dans son sens le plus large dans ces exploitations, on doit établir particulièrement les centres forestiers industriels dans les régions où les délits forestiers existent en grande quantité et en même temps, on doit prendre des mesures pour le développement du commerce des produits forestiers. Ainsi il sera possible d'ouvrir de nouveaux domaines d'affaires pour les paysans. D'autre part, les activités qui se rapportent à l'agriculture et à l'élevage des animaux doivent être amenées à un état productif. Pour développer l'agriculture, il faut la mécaniser et établir dans les régions agricoles des stations d'amélioration des semences. Et pour augmenter la productivité du terrain, l'irrigation doit suivre un plan. Puis on doit persuader de laisser et de concentrer les engrais animaux sur le terrain à cultiver, et les travaux agricoles rationnels doivent être enseignés aux paysans. Et aussi on doit assurer aux paysans des crédits perpétuels et suivant un plan. Pour faciliter la circulation des produits agricoles et pour les mettre en valeur dans les marchés intérieurs et extérieurs, les régions de la production agricole doivent être rattachées aux ports et aux centres de commerce.

Au point de vue d'élevage des animaux, on doit prendre des mesures comme l'amélioration des animaux, les régularisations des prairies et des pâturages présents, l'application d'élever des animaux d'étable.

En dehors de cela, pour développer économiquement les villages de forêt d'une part des activités comme la culture des vignes, des fruits, des légumes et l'apiculture doivent être enseignés aux paysans, d'autre part on doit travailler à l'enseignement et à l'élévation du niveau de vie des paysans au sujet des petits travaux de main comme la tapisserie, la tissanderie et faire des jouets.

Apart cela, dans les centres de consommation où le bois d'oeuvre et de feu ont une grande valeur, les coupes et les enlèvements du bois sont particulièrement en abondance. C'est pourquoi le bois que l'on emploie pour la construction et le chauffage doit être délimité dans ces lieux et au lieu du bois de chauffage, on doit profiter au maximum de la houille, de la lignite et du gaz naturel et artificiel. Et encore on doit faire un effort pour l'installation et la répartition des types de poêle de rendement élevé.

Au lieu du bois d'oeuvre on doit préférer des matériaux de construction comme le copeau plaqué et les fibres plaqués (contralite, drolite et formica) avec les constructions en fer en acier au lieu de l'échafaud en bois dans les chantiers.

Au point de vue social : Pour développer socialement les villages qui se trouvent dans et aux alentours de la forêt formant des quartiers loin l'un de l'autre et pour assurer la jonction des divers services sociaux aux villages, on doit déterminer lesquels des villages seront capables de se développer dans leur lieu et aussi ceux qui seront obligés d'être déplacés.

En ainsi les villages qui ne seront pas développés dans leur lieu doivent être installés aux lieux favorables et pour cela un plan de migration doit être fait par l'Etat et on doit assurer la collaboration des organisations se rapportant à cette affaire.

En deuxième remède social, les villages formant des quartiers loin l'un de l'autre doivent être joints avec une politique de migration qui sera suivie par l'Etat.

Au point de vue culturel : L'amour de l'arbre et de la forêt doit être développé dans le pays et l'importance des forêts doit être expliquée aux paysans. Pour cela, les principes expliquant l'importance et les avantages des forêts doivent être mis dans les programmes des écoles primaires et secondaires.

En même temps, on doit profiter des divers organes de publication comme le livre, la brochure, la revue, le journal et le calendrier et des différents moyens de propagande comme le cinéma, le théâtre, la conférence, l'exposition et l'affiche. D'autre part on doit établir des forêts spécimens, des parcs nationaux et des places de démonstration et des excursions doivent être organisées pour les montrer aux habitants de toutes catégories. On doit faire des fêtes de l'arbre.

Au point de vue juridique : Il faut résoudre le problème de la propriété forestière. Pour cela, la propriété forestière doit être séparée des autres sortes de propriétés en faisant le cadastre du terrain.

Cette séparation doit être déterminée avec précision soit sur la carte soit sur le terrain. Puis le propriétaire des biens doit être déterminé et enregistré au titre possessif des terres.

Encore le deuxième remède juridique, c'est d'arranger les irrégularités dans le code forestier. Dans ce but, on doit assurer la stabilisation en politique forestière et les codes forestiers ne doivent pas être changés fréquemment, les sanctions des délits forestiers doivent être augmentées et les lois d'amnistie ne doivent pas être publiées pour des considérations politiques.

Au point de vue technique : Il est nécessaire de faire les cartes des forêts et de préciser leurs limites. Pour cela, d'une part les cartes de terrain du pays doivent être faites, d'autre part il faut séparer les sols agricoles, forestiers et paturables en convenant à la vocation de la terre. Et leurs limites doivent être précisées avec les marques fixes et définitives soit sur la carte, soit sur le terrain. A ce sujet, on doit assurer la collaboration des organisations qui s'occupent de l'établissement des cartes du pays pour divers buts et aussi, on doit profiter de la méthode aéro-photogramétrique.

Au point de vue administratif : Les remèdes nécessaires doivent être pris pour répondre aux besoins des villageois et pour renforcer l'organisation de protection des forêts.

Au sujet de répondre aux besoins des villageois, l'Etat doit réserver une quantité d'argent du budget général aux fonds de roulement des inspections forestières et doit encourager les villageois pour la culture des espèces d'arbres qui poussent rapidement aux environs des villages.

D'autre part, on doit assurer la collaboration entre le service fo-

restier et les villageois en vue de la protection des forêts d'Etat qui se trouvent aux environs des villages.

Au sujet de renforcer l'organisation de protection de forêt, les gardes forestiers qui jouent un grand rôle dans la poursuite des délits forestiers doivent être astreints à suivre les cours. Les quantités d'écoles de gardes forestiers doivent être augmentées. Et encore, on doit donner l'indemnité et les frais de route en cas de déplacement au tribunal pour garantir les avenir des gardes forestiers.

En vue d'assurer la protection des forêts, on doit diminuer la surface des parcelles de protection et persuader les promenades des gardes forestiers en couple. Et dans les régions où les coupes illégales et les enlèvement du bois sont en grande quantité, les équipes de contrôle motorisées doivent être multipliées et munies de téléphonie sans fil. Et aussi, le réseau de communication des inspections forestières doit être fortifié avec le téléphone et la téléphonie sans fil.

Au point de vue d'accélérer l'exécution et la poursuite des peines, on doit établir une organisation attachée aux conservations pour constater et poursuivre les délits forestiers et en même temps, les services de procès qui se trouvent dans les inspections doivent être attachés à cette organisation.

On doit établir des tribunaux dans les lieux où les délits forestiers sont en grande quantité.

D'autre part, pour empêcher l'occupation des tribunaux par les délits de pâturage et pour assurer rapidement l'exécution des procès importants, les délits de pâturage ne doivent pas être transférés à tribunal et ceux qui les commettent doivent être punis directement par l'administration forestière.

En général, les délits de pâturage sont commis par les enfants impunissables. Pour cette raison, on doit mettre un article qui rendra responsables les parents ou les patrons de ces enfants.

Les dépôts forestiers doivent être établis par l'administration forestière pour assurer de protéger les choses qui sont saisies pendant l'action de délit.

On doit donner au tribunal pénal la compétence pour décider de la défense de l'intervention avec la decision de la condamnation à cause de délit de défrichement.

A part cela, tous les fonctionnaires qui travaillent dans la direction générale des forêts, doivent agir avec attention soit pour prendre des mesures préventives des délits et pour les appliquer, soit pour poursuivre des procès, et en même temps doivent appuyer et aider les officiers qui s'occupent de ces affaires.